ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου **1941** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **211**

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ καὶ τοῦ ὡρολογίου προγράμματος τῶν μαθημάτων τῶν διδακτέων εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Πρακτικῶν Λυκείων κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1940—1941.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 4373 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως», τὸ ἄρθρον 8 ἐδάφ. 1 παράγρ. ε' τοῦ νόμου 4653 «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 59)1941 πρᾶξιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς Λυκείοις ἀμφοτέρων τῶν ῥυθμῶν διδασκόμενα μαθήματα, ὁ πρὸς διδασκαλίαν ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἀναγκαῖος χρόνος καὶ ἡ κατὰ τάξεις κατανομὴ τῆς ἐξ ἑκάστου τῶν μαθημάτων τούτων διδακτέας ὕλης ὁρίζονται διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1940—1941 ὡς ἀκολούθως :

1. ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Τάξις Γ'

Θερινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Σύντομος Ἱστορία τοῦ ἔργου τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, μὲ κέντρον τὰς θρησκευτικὰς φυσιογνωμίας, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διδασκαλίας αὐτῆς.

Τάξις Δ'

Θερινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Μετὰ συντομωτάτην εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία περικοπῶν ἐκ τῶν βιβλίων αὐτῆς (Εὐαγγελίων, Πράξεων καὶ Ἐπιστολῶν τῶν Ἀποστόλων) ἀναφερομένων εἰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ.

Τάξις Ε'

Θερινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Ὀρθόδοξος Κατήχησις δι' ἀνακεφαλαιώσεως καὶ συστηματοποιήσεως τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις τάξεσιν ἐξαχθεισῶν θρησκευτικῶν ἀληθειῶν καὶ καθορισμοῦ τῶν μεταξὺ τῆς Ὀρθοδόξου καὶ τῶν λοιπῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν ὑφισταμένων δογματικῶν διαφορῶν. Κατάδειξις τῆς ὑπεροχῆς τῆς χριστιανικῆς ὑπὲρ τὰς λοιπὰς θρησκείας.

Συντομωτάτη καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐποπτικὴ λειτουργική.

Τάξις ΣΤ'

Θερινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Χριστιανικὴ Ἠθικὴ δι' ἀνακεφαλαιώσεως καὶ συστηματοποιήσεως τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις τάξεσιν ἐξαχθεισῶν ἠθικῶν ἀληθειῶν.

2. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τάξις Γ'

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 4.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 7.

1. Ἀνάγνωσις συγγραφέων.

α') Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία ἐκλογῶν ἐκ τῆς Κύρου Παιδείας τοῦ Ξενοφῶντος, συμπληρουμένη δι' ἀναγνώσεως λογοτεχνικῆς μεταφράσεως τῶν λοιπῶν μερῶν.

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγινωσκομένων, ἀνάλογος πρὸς τὴν γινομένην εἰς τὴν προηγουμένην τάξιν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἱστορικῶν συγγραφέων.

Σύγκρισις τῆς Κύρου Παιδείας πρὸς τὴν Κύρου Ἀνάβασιν, καθορισμὸς τῶν διακριτικῶν αὐτῆς γνωρισμάτων καὶ σχηματισμὸς ἁπλῆς καὶ σαφοῦς ἐννοίας τῆς μυθιστορίας. Οἱ σκοποὶ καὶ ἡ χρησιμότης αὐτῆς. Ὁ Ξενοφῶν ὡς πατὴρ τῆς μυθιστοριογραφίας.

β') Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία πρῶτον μὲν ἑνὸς ἐκ τῶν μικρῶν δικανικῶν λόγων τοῦ Λυσίου (π. χ. τῶν : ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου, περὶ τοῦ σηκοῦ, ὑπὲρ Μαντιθέου, κατὰ τῶν σιτοπωλῶν, κατὰ Φίλωνος, κατ' Ἐργοκλέους κ.τ.ὁ.), συμπληρουμένη διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἄλλων δικανικῶν λόγων αὐτοῦ ἐν δοκίμῳ μεταφράσει, κατόπιν δὲ ἑνὸς ἐκ τῶν μικροτέρων συμβουλευτικῶν ἢ ἐπιδεικτικῶν λόγων τοῦ Ἰσοκράτους (π. χ. τῶν : πρὸς Νικοκλέα, περὶ εἰρήνης, Εὐαγόρου, πρὸς Δημόνικον κλπ.), συμπληρουμένη ἐπίσης διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἄλλων λόγων αὐτοῦ, ἐν δοκίμῳ μεταφράσει.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ σύνδεσις τῶν ἑκάστοτε ἀναγινωσκομένων μερῶν ἑκάστου λόγου πρὸς συναγωγὴν τῶν κυριωτάτων νοημάτων αὐτοῦ.

Πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν αὐτῶν πρὸς συναγωγήν, ταξινόμησιν καὶ ἐκτίμησιν τόσον τῶν γενικῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπροκάλεσαν ἐν Ἑλλάδι τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ῥητορείας, ὅσον τῶν εἰδικῶν καὶ σχετικῶν πρὸς τοὺς ἀναγινωσκομένους λόγους, δικαστικῶν, πολιτειακῶν, πολιτικῶν, ἠθικῶν, θρησκευτικῶν κλπ. συνθηκῶν.

Στοιχειώδης καλαισθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγινωσκομένων πρὸς σχηματισμὸν ἁπλῶν καὶ σαφῶν ἐννοιῶν τοῦ ῥητορικοῦ λόγου, τῶν διαφόρων γενῶν αὐτοῦ, τῶν κυρίων μερῶν τοῦ ῥητορικοῦ λόγου ἑκάστου γένους, τοῦ ῥητορικοῦ ὕφους καὶ τῶν εἰδῶν αὐτοῦ, τῶν μέσων τῆς ῥητορικῆς ἐκφράσεως κλπ.

Ὁ Λυσίας καὶ Ἰσοκράτης ὡς ῥήτορες.

2. Γλωσσικὴ διδασκαλία. Α) Γραμματική. Ὑπ' εὐκαιρίαν παρατηρουμένων ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν εἰς τὴν γραμματικὴν τοῦ Ἀττικοῦ πεζοῦ λόγου ἐπανεξέτασις τῶν σχετι-

κῶν μερῶν μετ' ἀναλόγων ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν ἐφαρμογῆς καὶ ἐντυπώσεως, ὡς ἐν ταῖς προηγουμέναις τάξεσι.

Β) Συντακτικόν. Ἐπὶ τῇ βάσει καταλλήλων καὶ ἤδη ἡρμηνευμένων μερῶν ἐκ τῶν ἀναγινωσκομένων Ἀττικῶν συγγραφέων καὶ κατόπιν προμελέτης αὐτῶν ἀπὸ καθοριζομένης συντακτικῆς ἀπόψεως ὑπὸ τῶν μαθητῶν συστηματικωτέρα ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων συντακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου.

Στοιχειώδης ἐξέτασις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ κατάδειξις τῆς συμβολῆς αὐτῆς πρὸς λογικὴν καὶ καλλιεπῆ παράστασιν τῶν νοημάτων.

Ποικίλαι ἐργασίαι τῶν μαθητῶν. Α) Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἑκάστοτε ἐξεταζομένων μερῶν τοῦ Συνταχτικοῦ (ὡς α') προφορικὴ ἢ γραπτὴ ἐν τῷ σχολείῳ μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀρχαίου εἰς τὸ νέον προτάσεων σχετικῶν πρὸς τὰ μέρη ταῦτα διδομένων ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος, β) ὅμοιαι μεταφράσεις προτάσεων συνηθεμένων ὑπ' αὐτῶν τῶν μαθητῶν καὶ σύνδεσις τῶν μεταφραζομένων εἰς τὸ ἀρχαῖον εἰς μικρὰς συνθέσεις κλπ.). Β) Πρὸς ἐφαρμογὴν μειζόνων καὶ αὐτοτελῶν δεδιδαγμένων τμημάτων αὐτοῦ (ὡς: α') γραπτὴ ἐν τῷ σχολείῳ μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀρχαίου εἰς τὸ νέον σειρᾶς προτάσεων ἀναφερομένων εἰς τὸ ἑκάστοτε ἐφαρμοζόμενον τμῆμα καὶ ἄμεσος διόρθωσις αὐτῶν ὑπὸ τῶν μαθητῶν, β') γραπτὴ ἐν τῷ σχολείῳ μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀρχαίου εἰς τὸ νέον δεδιδαγμένου κειμένου, παρουσιάζοντος τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν συντακτικὰ φαινόμενα κλπ.).

Τάξις Δ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 4.
Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 6.

1. Ἀνάγνωσις συγγραφέων. α) Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία ἑνὸς Ὀλυνθιακοῦ ἢ ἑνὸς Φιλιππικοῦ τοῦ Δημοσθένους.

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἑκάστοτε ἀναγινωσκομένων μερῶν ἑκάστου λόγου, ἀνάλογος πρὸς τὴν γινομένην ἐν τῇ τρίτῃ τάξει κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Λυσίου καὶ τοῦ Ἰσοκράτους.

Καλαισθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἑκάστοτε ἀναγινωσκομένων πρὸς καθαρωτέραν διαγραφὴν τῶν ἐννοιῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν διαφόρων γενῶν αὐτοῦ, τῶν κυρίων μερῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ ὕφους, τῶν μέσων τῆς ρητορικῆς ἐκφράσεως κλπ. Ὁ Δημοσθένης ὡς ρήτωρ. β) Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία κατ' ἐκλογὴν ἱστορικῶν μερῶν τοῦ Θουκυδίδου (ἰδίᾳ ἐκ τῶν περιγραφόντων πολιορκητικὰ ἢ ἄλλα τεχνικὰ ἔργα καὶ μηχανήματα) ἀποτελούντων αὐτοτελῆ τμήματα, συμπληρουμένη δι' ἀναγνώσεως δοκίμου μεταφράσεως μειζόνων τμημάτων, περιεχόντων καὶ δημηγορίας.

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἑκάστοτε ἀναγινωσκομένων, ἀνάλογος πρὸς τὴν γενομένην ἐν ταῖς κατωτέραις τάξεσι κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἄλλων Ἱστορικῶν.

Συμπλήρωσις τῆς ἐννοίας τῆς Ἱστοριογραφίας διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Θουκυδίδου. Ὁ Θουκυδίδης ὡς ἱστορικὸς συγγραφεύς.

γ) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία ἐκλεκτῶν μερῶν τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος, συμπληρουμένη δι' ἀναγνώσεως δοκίμου ἐμμέτρου μεταφράσεως δύο τοὐλάχιστον ραψωδιῶν αὐτῆς.

Λογικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἑκάστοτε ἀναγινωσκομένων πρὸς συμπερίληψιν τῶν κυρίων νοημάτων αὐτῶν. Πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν αὐτῶν πρὸς συναγωγὴν καὶ ταξινόμησιν τῶν κυριωτέρων στοιχείων τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ἀπαντώντων εἰς αὐτά. Ὁ Ὁμηρικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ἐκτίμησις τῆς ἐξελίξεως

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέχρι τοῦδε ἀναγνώσεως τοῦ Ὁμήρου καὶ ἐν παραλληλισμῷ καὶ πρὸς τὸ νεοελληνικὸν ἔπος καθορισμὸς τῆς ἐννοίας τοῦ ἔπους, καὶ δὴ τοῦ ἡρωϊκοῦ, καὶ τῶν μέσων τῆς ἐπικῆς παραστάσεως. Ὁ Ὅμηρος ὡς τὸ πρότυπον τῆς ἐπικῆς ποιήσεως. Στοιχειώδης ἐξέτασις τῆς σχέσεως τῆς ἐπικῆς ποιήσεως πρὸς τὰ γνωστὰ λογοτεχνικὰ εἴδη (ἱστορίαν, μυθιστορίαν, ρητορείαν) καὶ πρὸς τὰ εἰκαστικὰς τέχνας, καὶ δὴ τὴν Πλαστικὴν καὶ Γραφικήν. Ἀνεύρεσις μερῶν μεταξὺ τῶν ἀναγινωσκομένων, διδόντων ἀφορμὴν εἰς πλαστικὴν καὶ γραφικὴν παράστασιν καὶ χρησιμοποίησιν αὐτῶν εἰς ταύτην.

Σύντομος ἐξέτασις τοῦ δακτυλικοῦ ἑξαμέτρου καὶ ἄσκησις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἔμμετρον ἀνάγνωσιν τοῦ ἑκάστοτε ἑρμηνευομένου μέρους.

2. Γλωσσικὴ διδασκαλία. α) Γραμματική. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ὁμήρου σύντομος ἀντιπαραβολὴ τῆς Ὁμηρικῆς Γραμματικῆς πρὸς τὴν τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου. β) Συντακτικόν. Συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων συντακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ ποικίλαι ἐργασίαι τῶν μαθητῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἑκάστοτε ἐξεταζομένων, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει.

Τάξις Ε'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 4.
Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 6.

1. Ἀνάγνωσις συγγραφέων.

α) Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία τοῦ Κρίτωνος τοῦ Πλάτωνος ἢ ἐκλογῶν ἐκ τῆς Ἀπολογίας τοῦ Σωκράτους τοῦ αὐτοῦ φιλοσόφου.

Λογικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγινωσκομένων πρὸς συμπερίληψιν τῶν κυριωτέρων νοημάτων αὐτῶν.

Ἐπεξεργασία τῶν ἀναγινωσκομένων ἀπὸ φιλοσοφικῆς—ἠθικῆς ἀπόψεως πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν φιλοσοφικῶν καὶ ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ Σωκράτους—Πλάτωνος καὶ ἐκτίμησις αὐτῶν (π. χ. εἰς τὸν Κρίτωνα τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀπολύτως ὑπακούειν εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει τοῦ μὴ ἀνταδικεῖν). Σύγκρισις τῶν ἀνωτέρω ἔργων τοῦ Πλάτωνος πρὸς τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦδε ἀναγνωσθέντα προϊόντα τοῦ πεζοῦ λόγου καὶ καθορισμὸς τῶν διακριτικῶν αὐτῶν γνωρισμάτων πρὸς σχηματισμὸν ἀδρομεροῦς ἐννοίας τοῦ φιλοσοφικοῦ ἔργου.

β) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ σχολικοῦ ἔτους συνέχισις τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἑρμηνείας τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος, συμπληρουμένη δι' ἀναγνώσεως ἐν τῷ σχολείῳ καὶ κατ' οἶκον δοκίμου ἐμμέτρου μεταφράσεως αὐτῆς.

Ἐπεξεργασία τῶν ἀναγινωσκομένων, ὡς ἐν τῇ Δ' τάξει. Συμπλήρωσις τῆς εἰκόνος τοῦ Ὁμήρου ὡς προτύπου τῆς ἐπικῆς ποιήσεως.

γ) Μετὰ συντομωτάτην εἰσαγωγὴν εἰς τὴν γένεσιν τοῦ δράματος ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι, εἰς τὰ περὶ τῶν πρώτων δραματοποιῶν, τὰ περὶ τῶν δραματικῶν ἀγώνων, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου τῶν παραστάσεων καὶ τοῦ ἀρχαίου θεάτρου ἀνάγνωσις καὶ ἐλευθέρα ἑρμηνεία μιᾶς ἐκ τῶν τραγῳδιῶν τοῦ Εὐριπίδου (τῆς Ἰφιγενείας ἐν Ταύροις ὅλης ἢ κατὰ τὰ κύρια αὐτῆς μέρη τῶν λοιπῶν ἀναγινωσκομένων ἐκ δοκίμου μεταφράσεως εἰς τὴν Νέαν Ἑλληνικήν.

Λογικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγιγνωσκομένων πρὸς συμπερίληψιν τῶν κυριωτάτων νοημάτων αὐτῶν καὶ ἀποτύπωσιν διαγράμματος τοῦ ὅλου δράματος.

Καλαισθητικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν πρὸς καθορισμὸν τῶν μερῶν τοῦ δράματος, τοῦ μύθου καὶ τῆς πλοκῆς αὐτοῦ, τῆς κυρίας ἰδέας του, τῶν δραματικῶν χαρακτήρων καὶ τῶν λοιπῶν δραματικῶν στοιχείων.

Σύντομος ἐξέτασις τοῦ ἰαμβικοῦ τριμέτρου καὶ ἄσκησις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἔμμετρον ἀνάγνωσιν τῶν διαλογικῶν μερῶν.

δ) Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία ἐνίων ἐκλεκτῶν μερῶν ἀρχαίων φυσικῶν, γεωγράφων, μαθηματικῶν, ἀστρονόμων καὶ μηχανικῶν. Ἐκτίμησις τοῦ τρόπου τῆς ἐρεύνης τῶν θετικῶν ἐπιστημόνων τῆς ἀρχαιότητος.

2. Γλωσσικὴ διδασκαλία. Σύγκρισις διαφόρων γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου πρὸς τὰ ἀντίστοιχα τῆς Νέας Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς. Κατάδει-

ξις τῶν ὁμοιοτήτων καὶ διαφορῶν αὐτῶν. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ ἡ συμβολὴ αὐτῆς πρὸς λογικὴν καὶ καλλιεπῆ παράστασιν τῶν νοημάτων. Ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν μεταφορὰν πεζῶν τεμαχίων ἐκ τοῦ ἀρχαίου εἰς τὸ νέον καὶ τἀνάπαλιν.

Τάξις ΣΤ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 6.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 9.

1. Ἀνάγνωσις συγγραφέων.

α) Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία μιᾶς ἐκ τῶν τραγῳδιῶν τοῦ Σοφοκλέους, ὅλης ἢ κατὰ τὰ κύρια αὐτῆς μέρη, τῶν λοιπῶν ἀναγινωσκομένων ἐκ δοκίμου μεταφράσεως εἰς τὴν νέαν ἑλληνικήν.

Λογικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγινωσκομένων πρὸς συμπερίληψιν τῶν κυριωτάτων νοημάτων των καὶ ὑποτύπωσιν διαγράμματος τῆς ὅλης τραγῳδίας.

Καλαισθητικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ Ε' τάξει, πρὸς καθορισμὸν τῶν αὐτόθι ἀναγραφομένων στοιχείων, ἔτι δὲ τῆς φύσεως ἐν γένει τοῦ τραγικοῦ (χαρακτηριστικά του: τάσις τοῦ ἥρωος πρὸς ἀνώτερα ἀγαθὰ καὶ ἀγὼν ὑπὲρ αὐτῶν, διαμαρτία του, πτῶσις του) καὶ τῆς ἐπιδράσεώς του (ἔλεος πρὸς τὸν ἥρωα, φόβος ὑποκειμενικός, κάθαρσις διὰ τῆς ἀξιοπρεποῦς πτώσεως τοῦ ἥρωος καὶ τῆς ὑποταγῆς του εἰς τοὺς νόμους τῆς ἠθικῆς τάξεως τοῦ κόσμου), τοῦ τυπικοῦ ἢ γενικῶς ἀνθρωπίνου τῶν χαρακτήρων ἐν τῷ ἀρχαίῳ δράματι, τῆς συνθέσεώς του ἐκ τῆς ἐπικῆς καὶ τῆς λυρικῆς ποιήσεως. Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Εὐριπίδου ὡς τραγικῶν ποιητῶν. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἀρχαίου δράματος ἐπὶ τὸ νεώτερον. Ἡ ἐπίδρασίς του ἐπὶ τὰς εἰκαστικὰς τέχνας, καὶ δὴ τὴν πλαστικὴν καὶ γραφικήν.

Ἄσκησις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἔμμετρον ἀνάγνωσιν τῶν διαλογικῶν μερῶν, β) Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία ἐκλεκτῶν μερῶν ἐκ τοῦ Φαίδωνος τοῦ Πλάτωνος, συμπληρουμένη δι' ἀναγνώσεως κατ' οἶκον ἢ ἐν τῷ σχολείῳ γλαφυρῶν περιλήψεων τῶν λοιπῶν μερῶν αὐτῶν.

Λογικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγινωσκομένων πρὸς συμπερίληψιν τῶν κυρίων νοημάτων των.

Ἐπεξεργασία τῶν ἀναγινωσκομένων ἀπὸ φιλοσοφικῆς ἀπόψεως πρὸς συναγωγὴν καὶ ταξινόμησιν τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων φιλοσοφικῶν ἰδεῶν.

Ἡ σημασία τοῦ Πλάτωνος ὡς φιλοσόφου. Ἡ ἰδεολογία του (αἱ ἔννοιαι τοῦ εἴδους, τὰ εἴδη ἢ ἄλλως αἱ ἰδέαι ὑπάρχουν πρὸ καὶ ὑπεράνω τῶν καθέκαστον ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται τὴν δημιουργικὴν ἐπίδρασίν των καὶ προσαρμόζονται πρὸς αὐτὰς) καὶ ἡ περαιτέρω παντοία ἐπίδρασίς της.

γ) Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία ἐνίων ἐκλεκτῶν μερῶν ἀρχαίων φυσικῶν, γεωγράφων, μαθηματικῶν, ἀστρονόμων καὶ μηχανικῶν. Ἐντίμησις τοῦ τρόπου τῆς ἐρεύνης τῶν θετικῶν ἐπιστημόνων τῆς ἀρχαιότητος.

2. Γλωσσικὴ διδασκαλία. Ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν μεταφορὰν πεζῶν τεμαχίων ἐκ τοῦ ἀρχαίου εἰς τὸ νέον. Συμπλήρωσις τῶν παρατηρουμένων ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν ὡς πρὸς τὴν Γραμματικὴν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀττικοῦ πεζοῦ λόγου.

Σημ. Εἰς ἑκάστην τάξιν δέον κατὰ κανόνα νὰ προηγῆται ἡ ἀνάγνωσις συγγραφέων γνωστῶν εἰς τοὺς μαθητὰς ἐκ τοῦ παρελθόντος σχολικοῦ ἔτους, τοῦ γρόνου διδασκαλίας τῶν ἐπὶ νέους κειμένων καθοριζομένου κατὰ τὰ λοιπὰ ὑπὸ τῶν διδασκόντων κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Γυμνασιάρχου.

3. ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τάξις Γ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 3

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 3

Ἀπὸ τῆς Γ' τάξεως ἄρχεται συστηματικωτέρα εἰσαγωγὴ τῶν μαθητῶν εἰς τὸ καλαισθητικὸν μέρος τῆς Λογοτεχνίας. Ὡς κέντρον διδασκαλίας ὑπόκειται ἐν μὲν τῇ πεζογραφίᾳ τὸ ἐκτενές πως διήγημα, ἐν δὲ τῇ ποιήσει τὸ ἔπος.

Γραμματική: Ἐκτενεστέρα ἐξέτασις τῶν ἐν τῇ Α' καὶ Β' τάξει διδαχθέντων γραμματικῶν φαινομένων τῆς τε δημοτικῆς καὶ τῆς καθαρευούσης.

Συντακτικόν: Ἀνάλυσις προτάσεων καὶ περιόδων χαρακτηριστικῶν διὰ τὸ κάλλος ἢ τὴν ἰδιάζουσαν κατασκευὴν αὐτῶν ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀναγινωσκομένων κειμένων. Ἡ θέσις τῆς λέξεως. Ἡ ἔννοια τῆς στίξεως.

Σχήματα λόγου.

Κείμενα: Ἀνάγνωσις καὶ ἀνάλυσις γλωσσική, λογοτεχνικὴ καὶ πραγματικὴ ἔργων αὐτοτελῶν ἐξ ἐγκεκριμένου ἀναγνωστικοῦ ἢ ὁλοκλήρων ἔργων ἐκ τῶν διὰ τὰς σχολικὰς βιβλιοθήκας ἐγκεκριμένων. Τὸ περιεχόμενον τῶν ἔργων πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν λογοτεχνικὴν ὡριμότητα τῶν μαθητῶν καὶ ν' ἀνταποκρίνεται εἰ δυνατὸν πρὸς τὰ ἐν τῇ τάξει διδασκόμενα μαθήματα. Ἐκτενῆ διηγήματα. Ἐπικολυρικὰ ποιήματα. Παραλογὲς καὶ μπαλλάντες. Δημοτικὰ τραγούδια. Ἐπικὰ ποιήματα (Βαλαωρίτου, Μαρκορᾶ κλπ. ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ Ἐρωτοκρίτου). Αὐτοβιογραφίαι, ἐπιστολαί, διηγήσεις.

Γραμματολογικά: Πληροφορίαι περὶ τῶν ἀναγινωσκομένων εἰδῶν τοῦ λόγου καὶ τῶν συγγραφέων, ὡς καὶ ἐν τῇ Β' τάξει. Τὸ διήγημα. Ἡ παραλογὴ καὶ μπαλλάντα. Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀναγινωσκομένου ἔπους γενικὰ περὶ ἔπους καὶ συγκρίσις μὲ τὰ Ὁμηρικά. Λαϊκὰ καὶ ἔντεχνα ἔπη. Στοιχεῖα Μετρικῆς.

Γραπταὶ ἀσκήσεις: Περιγραφαὶ σκηνῶν, ἀντικειμένων καὶ ἀνθρώπων ἐξ αὐτοψίας. Ἀπόδοσις γεγονότων, περιγραφαὶ κτιρίων, καταστημάτων, ἐρωτοστασίων κλπ. κατόπιν ἐπισκέψεως.

Ἀνάθεσις εἰς ἄτομα ἢ εἰς ὁμάδας συγκεντρώσεως πληροφοριῶν καὶ γραπτῆς ἀνακοινώσεως εἰς τὴν τάξιν. Ταξιδιωτικαὶ ἐντυπώσεις.

Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν τέχνην τοῦ γράφειν. Πυκνὸς καὶ πλαδαρὸς λόγος. Εἰκόνες. Μετεωραὶ Ἀτομικαὶ συλλογαὶ διηγημάτων καὶ λυρικῶν ποιημάτων. Μετρικαὶ ἀσκήσεις.

Τάξις Δ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Χειμερινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἐξακολουθεῖ ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ κυρίως λογοτεχνικὸν στοιχεῖον καὶ τὴν μελέτην ἔργων ἀρτίων καὶ αὐτοτελῶν.

Κέντρον μελέτης ὑπόκειται τὸ μυθιστόρημα χωρὶς νὰ παραμελῶνται καὶ τὰ ἄλλα εἴδη τοῦ λόγου, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὁποίων ἐπιζητεῖται ἡ σαφὴς μεταξὺ αὐτῶν διάκρισις. Γίνεται χρῆσις λεξικῶν καὶ βοηθημάτων.

Γλωσσικά. Γραμματικὴ ἐμβάθυνσις καὶ ἐξέτασις εὐκόλων γλωσσικῶν φαινομένων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀναγινωσκομένων κειμένων. Ἰδίᾳ δέ: Πλουτισμὸς τῆς γλώσσης. Σχηματισμός, δημιουργία καὶ εἰσαγωγὴ νέων λέξεων καὶ ἐξαφάνισις ἄλλων. Ἐπίδρασις τοῦ πολέμου, τῆς βιομηχανίας, τῆς συγκοινωνίας κλπ. ἐπὶ τῆς γλώσσης. Ξέναι λέξεις. Τὰ ὅρια τῆς παραδοχῆς τῶν ξένων λέξεων καὶ τὸ ζήτημα τῆς καθαρότητος τῆς γλώσσης.

Ὕφος. Ἐξ ἀφορμῆς τῶν κειμένων. Εὕρεσις χαρακτηριστικῶν μερῶν τοῦ λόγου ἀρχιτεκτονικῶς καὶ αἰσθητικῶς ὡραίων καὶ ἀνάλυσις αὐτῶν. Μουσική, ρυθμική, ἁρμονικὴ φράσις. Πυκνός, πλαδαρός, νευρώδης, ἄτονος λόγος. Ἡ εἰκὼν καὶ ἡ μεταφορὰ κλπ.

Προφορικαὶ ἀσκήσεις: Ἄσκησις τῶν μαθητῶν ἰδίως εἰς ἔκθεσιν διὰ συνεχοῦς λόγου ἀτομικῶν αὐτῶν ἐργασιῶν μὲ τὴν βοήθειαν μόνον σημειώσεων (εἰς ὅλα τὰ μαθήματα). Ἐκλογὴ λέξεων. Ἔκφρασις, στάσις χειρονομία. Ἔντασις καὶ τόνος φωνῆς.

Ρητορικὸς λόγος. Ἀπαγγελία ἀτομικὴ καὶ χορική (ὁμαδική.

Κείμενα. Ἀνάγνωσις καὶ ἀνάλυσις ἔργων αὐτοτελῶν καὶ ἀρτίων.

Περιεχόμενον: Ἡ κοινωνικὴ ζωὴ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ χαρακτὴρ τοῦ νεοέλληνος. Ἡ θέσις τῆς γυναικὸς καὶ ἡ σημασία αὐτῆς διὰ τὸν νεοελληνικὸν χαρακτῆρα καὶ πολιτισμὸν κλπ. Ἡμεῖς καὶ οἱ ξένοι κτλ. Εἴδη λόγου, α) Ἐκτενῆ διηγήματα ὡς καὶ ἐν τῇ Γ' τάξει, ἰδίως δὲ τὰ πλησιάζοντα πρὸς τὸ μυθιστόρημα, β) Τὸ νεοελληνικὸν μυθιστόρημα (π.χ. Καλλιγᾶ: Θάνος Βλέκας, κλπ.). γ) Αὐτοβιογραφίαι, ἡμερολόγια, ἐπιστολαί, χαρακτηρισμοί, διηγήσεις, μελέται κλπ. ὡς καὶ ἐν τῇ Γ' τάξει. δ) Λυρικὰ ποιήματα, Σολωμός.

Γραμματολογικὰ καὶ αἰσθητικά. Ἐξ ἀφορμῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων. Τὸ διήγημα, τὰ εἴδη καὶ αἱ μορφαὶ αὐτοῦ. Τὸ νεοελληνικὸν καὶ νεώτερον μυθιστόρημα. Εἴδη καὶ μορφαὶ αὐτοῦ. Λυρικὴ ποίησις. Τὰ διάφορα εἴδη αὐτῆς. Μετρική. Οἱ λοιποὶ ἰαμβικοὶ καὶ τροχαϊκοὶ στίχοι. Οἱ στίχοι τοῦ τρισυλλάβου ρυθμοῦ (ἀνάπταιστοι καὶ δάκτυλοι). Τὸ σονέττο.

Γραπταὶ ἀσκήσεις. Ἐκθέσεις παντοειδοῦς περιεχομένου κατ' ἐλευθέραν ἐκλογὴν τῆς τάξεως ἢ ἑνὸς ἑκάστου μαθητοῦ ἢ κατ' ἐκλογὴν τοῦ διδασκάλου. Μικραὶ συνθέσεις ἐπὶ διαφόρων εὐκόλων εἰδῶν τοῦ λόγου (διήγημα, πεζὸν ποίημα, ἐπιστολὴ κτλ.). Προσπάθεια πυκνῆς καὶ καλλιτεχνικῆς διατυπώσεως. Περιλήψεις ἀναγνωσθέντων λογοτεχνημάτων καὶ ὑποκειμενικαὶ γνῶμαι καὶ κρίσεις ἐπ' αὐτῶν. Ἡμερολόγια ἐργασίας καὶ ζωῆς ὁμάδων καὶ τάξεως. Κατάρτισις ἀτομικῶν ἀνθολογιῶν (συλλογῆς ποιημάτων), ἀσκήσεις μετρικαί.

Τάξις Ε'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Ὡς κέντρον τῆς διδασκαλίας τῶν Νεοελληνικῶν τῆς τάξεως ταύτης ὑπόκειται ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἡ μελέτη τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου ἐν τῇ ἐξελίξει του. Ἐκ παραλλήλου καὶ εἰς διαδομένας εὐκαιρίας μελετῶνται καὶ ἄλλα ἔργα (ἰδίως λυρικὰ) ἐκ τῆς Νεοελληνικῆς καὶ ξένης λογοτεχνίας, ἔχοντα ἀναμφισβήτητον λογοτεχνικὴν ἀξίαν. Ἄσκησις τῶν μαθητῶν εἰς ἀποδελτιώσεις βιβλίων.

Γλωσσικά. Βαθυτέρα μελέτη τῶν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν φαινομένων τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης. Ἐξαγωγὴ γλωσσολογικῶν πορισμάτων καὶ νόμων.

Κείμενα. Ἀνάγνωσις κατ' οἶκον καὶ ἀνάλυσις ἐν τῇ τάξει ὁλοκλήρων ἔργων ἐχόντων πραγματικὴν λογοτεχνικὴν ἀξίαν καὶ δή: α) ἔργων ἐκ τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου (πρβ. Μυστήρια καὶ Κρητικὸν θέατρον, Θυσία τοῦ Ἀβραάμ, Ἐρωφίλη κτλ., σύγχρονα ἔργα), ὡς καὶ τοῦ ξένου, β) ἀξιολόγων δημιουργημάτων διαφόρων εἰδῶν τῆς νεοελληνικῆς πεζογραφίας καὶ λυρικῆς ποιήσεως (ἰδίως ἐκ τῆς Ἰονίου καὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς περιόδου), ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰς δυνάμεις τῆς τάξεως.

Γραμματολογικὰ καὶ αἰσθητικά. Τὰ διάφορα εἴδη τοῦ λόγου ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀναγινωσκομένων κειμένων. Τὸ θέατρον ἰδίως μετὰ παραλληλισμοῦ πρὸς τὸ ἀρχαῖον καὶ νεώτερον. Τὰ θεατρικὰ εἴδη: Μυστήρια, τραγῳδία, δρᾶμα, κωμῳδία, σάτυρα, κωμειδύλλιον, φάρσα, ἐπιθεώρησις κλπ.

Ἡ αἰσθητικὴ τοῦ θεάτρου. Ἄλλα θεατρικὰ εἴδη: τὸ μελόδραμα, ὁ κινηματογράφος κλπ. Ἡ λυρικὴ ποίησις. Τὰ εἴδη αὐτῆς. Αἱ κυριώτεραι λογοτεχνικαὶ σχολαί. Κλασικισμός, ρωμαντισμός, παρνασσισμός, ρεαλισμός, νατουραλισμός, συμβολισμός.

Αἱ ἐπιρροαὶ τῶν ἀρχαίων καὶ ξένων λογοτεχνιῶν ἐπὶ τὴν νεοελληνικήν. Μετρική: Εἴδη στροφῶν. Ὁ ἐλεύθερος στίχος. Ὕφος. Χαρακτηρισμὸς τοῦ ὕφους ἀναγινωσκομένων ἔργων. μελέτη καὶ ἀνάλυσις αὐτοῦ: εἰκόνες, μεταφοραί, χρῶμα, πυκνότης ἰδεῶν, σχήματα λόγου, αὐστηρότης, ἁπλότης, ἐπιτήδευσις, γλωσσικὸν αἴσθημα κλπ.).

Γραπταὶ ἀσκήσεις. Ἐπέκτασις τῆς τέχνης τοῦ γράφειν εἰς πᾶσαν γραπτὴν ἐργασίαν τῶν μαθητῶν καὶ εἰς πάντα τὰ μαθήματα. Εἰσηγήσεις καὶ ἀναπτύξεις διαφόρων θεμάτων ἐξ ἀφορμῆς ἀναγινωσκομένων καὶ ἀναλυομένων ἔργων. Ἀναπτύξεις καὶ κατατάξεις ὑλικοῦ μαθημάτων.

Κριτικαὶ ἔργων ἀτομικῶς ἢ ὁμαδικῶς ἀναγνωσθέντων. Περιγραφαὶ καὶ ἀναλύσεις ἔργων τέχνης. Προσπάθειαι ἀτομικῆς συνθέσεως διαφόρων μικρῶν λογοτεχνημάτων, ἰδίως μικρῶν θεατρικῶν ἔργων ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ σχολείου καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, λεπτομερὴς ἔρευνα καὶ ἐπεξεργασία τοῦ ὕφους τῶν ἐξεχόντων μικρῶν ἔργων τῶν μαθητῶν.

Τάξις ΣΤ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 3.

1. Ἀνάγνωσις ἐκ τῆς ἐγκεκριμένης συλλογῆς ἢ καὶ ἐξ αὐτοτελῶν βιβλίων ἀξιολόγων ἔργων ἐκ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς νεοελληνικῆς πεζογραφίας καὶ ποιήσεως. Λογικὴ, πραγματικὴ καὶ γλωσσικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγινωσκομένων ὡς ἐν ταῖς προηγουμέναις τάξεσι.

Λογοτεχνικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγινωσκομένων ἔργων. Χαρακτηρισμὸς τοῦ ὕφους τῶν ἀναγινωσκομένων συγγραφέων. Ὕφος καὶ προσωπικότης, ὕφος καὶ λαός, ὕφος καὶ ἐποχή. Πληροφορίαι περὶ τῶν ἀναγινωσκομένων συγγραφέων. Τὰ ξένα λογοτεχνικὰ εἴδη καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῶν ἐπὶ τὰ νεοελληνικά. Συνοπτικὴ ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας μέχρι τῶν σημερινῶν χρόνων.

2. Γραπταὶ ἐκθέσεις ὡς ἐν τῇ Ε' τάξει, τοὐλάχιστον ἐννέα (9) κατὰ τὸ διάστημα τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

4. ΓΑΛΛΙΚΑ.

Τάξις Γ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 3.

1. Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία α) περιγραφῶν καὶ διηγήσεων ἐξαγομένων ἐξ ἀμέσου καὶ ἐποπτικῆς πραγμάτων ἢ εἰκόνων διδασκαλίας καὶ ἀναφερομένων εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τὴν οἰκιακὴν ζωὴν ὡς καὶ εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, β) σχετικῶν πρὸς τὴν ἀνωτέρω ὕλην ἀναγνωσμάτων καὶ ποιημάτων ἐκ καταλλήλου βιβλίου. Ἀπομνημόνευσις τῶν ἑκάστοτε ἀπαντωσῶν νέων λέξεων καὶ φράσεων καὶ ἀπαγγελία ἀπὸ στήθους ἐνίων ἐκ τῶν ποιημάτων.

2. Ἀνασκόπησις τῶν διδαχθέντων εἰς τὴν προηγουμένην τάξιν μετὰ δὲ τοῦτο συμπλήρωσις τοῦ ἁμαλοῦ ἰδίως τυπικοῦ τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συντακτικοῦ (αἱ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διαφοραὶ) γινομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἑκάστοτε ἀναγινωσκομένων. Ταξινόμησις τοῦ προσλαμβανομένου ὑλικοῦ.

3. Ἄσκησις εἰς τὸ Γαλλιστὶ γράφειν ὡς ἐν τῇ Β' τάξει.

4. Ἄσκησις εἰς τὸ Γαλλιστὶ διαλέγεσθαι ἐντατικωτέρα ἢ ἐν τῇ Β' τάξει.

Τάξις Δ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 3.

1. Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία α) περιγραφῶν καὶ διηγήσεων ἐξαγομένων ἐξ ἀμέσου καὶ ἐποπτικῆς πραγμάτων ἢ εἰκόνων διδασκαλίας καὶ ἀναφερομένων εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς (οἰκονομικήν, συγκοινωνιακήν, τεχνικήν, πνευματικὴν καὶ λοιπήν), εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ τὸν ἐν αὐτῇ βίον, ὡς καὶ εἰς τὴν φύσιν καὶ β) σχετικῶν πρὸς τὴν ἀνωτέρω ὕλην ἀναγνωσμάτων καὶ ποιημάτων ἐκ καταλλήλου βιβλίου, ὧν ἱκανὰ δύνανται νὰ ἔχουν ὡς τοπικὴν βάσιν τὴν Γαλλίαν. Ἀπομνημόνευσις τῶν ἑκάστοτε ἀπαντωσῶν νέων λέξεων καὶ φράσεων καὶ ἀπαγγελία ἀπὸ στήθους ἐνίων ἐκ τῶν ποιημάτων.

2. Ἀνασκόπησις τῶν διδαχθέντων εἰς τὴν προηγουμένην τάξιν, μετὰ δὲ τοῦτο συμπλήρωσις τοῦ ἀνωμάλου ἰδίως τυπικοῦ τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συντακτικοῦ (αἱ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διαφοραί), γινομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἑκάστοτε ἀναγινωσκομένων. Ταξινόμησις τοῦ προσλαμβανομένου ὑλικοῦ.

3. Ἄσκησις εἰς τὸ Γαλλιστὶ διαλέγεσθαι, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει.

4. Ἄσκησις εἰς τὸ Γαλλιστὶ γράφειν : α) διὰ γραφῆς ἀποκρίσεων εἰς διδομένας ἐρωτήσεις, σχετικὰς πρὸς τὰ ἑκάστοτε διδαχθέντα,

β) διὰ γραπτῆς περιλήψεως ἀναγνωσθείσης ὕλης,

γ) διὰ γραπτῶν μεταφράσεων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Γαλλικὸν καὶ

δ) διὰ γραπτῶν συνθέσεων ποικίλου περιεχομένου.

Τάξις Ε'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 3.

1. Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία ἐκ καταλλήλου συλλογῆς Γαλλικῶν ἀναγνωσμάτων ἢ καὶ ἐξ αὐτοτελῶν βιβλίων πεζῶν καὶ ποιητικῶν προϊόντων τῆς νεωτέρας καὶ τῆς κλασικῆς Γαλλικῆς λογοτεχνίας (ὡς μικρῶν διηγημάτων τῶν Voltaire, P. Féval, E. About, Tony Revillon, A. Theuriet, A. Daudet, G. de Maupassant, Fr. Coppée, A France κλπ, ἐκλογῶν ἐκ μεγαλυτέρων διηγημάτων καὶ ἄλλων πεζογραφημάτων ὡς ἐκ τῆς Attala ἢ τοῦ Dermier des Avenceragues τοῦ Chateaubriand ἐκ τῆς Colomba τοῦ P. Merimée, τῶν Contemplations τοῦ V. Hugo κλπ. ἐκλεκτῶν ποιημάτων τῶν Ronsard, Malherbe, Boileau, Lafontaine, A. Chenier, Beranger, Lamartine, de Vigny, V. Hugo κλπ, καὶ ἑνὸς δράματος τοῦ Κορνηλίου ἢ τοῦ Ρακίνα ὅλου ἢ κατὰ τὰς κυριωτέρας σκηνάς.

Ἐπεξεργασία τῶν ἑκάστοτε ἀναγινωσκομένων συγγραφέων ἀνάλογος πρὸς τὴν τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων τῶν αὐτῶν λογοτεχνικῶν εἰδῶν. Συγκρίσεις πρὸς αὐτοὺς τῶν Γάλλων κλασικῶν καὶ κατάδειξις τῆς ἐπιδράσεως τῆς νεωτέρας Γαλλικῆς Λογοτεχνίας ἐπὶ τὴν νεωτέραν Ἑλληνικήν. Ἐξαγωγὴ στοιχείων τοῦ νεωτέρου Γαλλικοῦ πολιτισμοῦ καὶ κατάδειξις τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐπὶ τὸν σύγχρονον πολιτισμόν.

2. Ἀνάγνωσις ἐκ καταλλήλου Γαλλικοῦ βιβλίου ἀναγνωσμάτων ἀναφερομένων εἰς τὸν σημερινὸν δημόσιον Γαλλικὸν βίον (θέματα: θετικαὶ ἐπιστῆμαι, καλαὶ καὶ λοιπαὶ τέχναι, βιομηχανία, ἐμπόριον, τράπεζαι, χρηματιστήριον, ἐκπαίδευσις καὶ ἰδίως ἡ πρακτικὴ κλπ.).

3. Συμπλήρωσις τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συντακτικοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγινωσκομένων κειμένων. Ἰδιωματικαὶ ἐκφράσεις, παρώνυμα καὶ συνώνυμα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης. Σύγκρισις χαρακτηριστικῶν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν φαινομένων τῆς Γαλλικῆς γλώσσης πρὸς τὰ ἀντίστοιχα τῆς Ἑλληνικῆς, κατάδειξις τῶν ὁμοιοτήτων καὶ διαφορῶν αὐτῶν.

4. Ἄσκησις εἰς τὸ Γαλλιστὶ διαλέγεσθαι, ὡς ἐν ταῖς προηγουμέναις τάξεσι.

5. Ἄσκησις εἰς τὸ Γαλλιστὶ γράφειν, ὡς ἐν τῇ Δ' τάξει.

5. ΙΣΤΟΡΙΑ

Τάξις Γ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 2

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 3.

Συντομωτάτη Ἱστορία τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους καὶ τῶν Ἑλλήνων ὑπ' αὐτὸ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου.

Ἡ Ἱστορία τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ μέχρι τῆς δυναστείας τῶν Μακεδόνων. Ἐξέτασις τῆς ἐξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐποχὴν ταύτην ἰδίᾳ δὲ τῆς ἀναπτύξεως τῶν θεωρητικῶν καὶ τῶν ἐφηρμοσμένων θετικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνικῆς.

Τάξις Δ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Ἱστορία τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῆς Μακεδονικῆς δυναστείας μέχρι τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων μετὰ συντόμου ἐπισκοπήσεως τῆς συναφοῦς εὐρωπαϊκῆς Ἱστορίας. Ἐξέτασις τῆς ἐξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐποχὴν ταύτην, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει.

Τάξις Ε'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Ἡ ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἑλληνικὴ Ἱστορία μέχρι τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μετὰ συντόμου ἐπισκοπήσεως τῆς συναφοῦς Εὐρωπαϊκῆς Ἱστορίας. Ἐξέτασις τῆς ἐξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐποχὴν ταύτην ὡς ἐν τῇ Δ' τάξει.

Τάξις ΣΤ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 3.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 3.

1. Ἡ ἀπὸ τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα καὶ συντόμως τῆς Εὐρώπης μέχρι τῶν σημερινῶν χρόνων.

Ἐξέτασις τῆς ἐξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἰδίως δὲ τῆς ἀναπτύξεως τῶν θεωρητικῶν τε καὶ ἐφηρμοσμένων θετικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνικῆς.

2. Σύντομος ἐπισκόπησις τῆς ἐξελίξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ εἴτε κατὰ ἐποχάς, εἴτε κατὰ τὰ καθ' ἕκαστον στοιχεῖα του.

6. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Τάξις Γ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 5.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 7.

1. Ἀριθμητικὴ (θεωρητική). Πρῶται ἔννοιαι. Δεκαδικὸν σύστημα ἀριθμήσεως. Ἰσότης καὶ ἀνισότης ἀκεραίων ἀριθμῶν. Αἱ ἐπ' αὐτῶν τέσσαρες πράξεις μετὰ τῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν.

Διαιρετότης. Ὑπόλοιπα διαιρέσεων διὰ 2, 5, 4, 25, 8, 125, 3, 9 καὶ 11 κλπ.

Βάσεις τῶν πράξεων διὰ τῶν ὑπολοίπων. Πρῶτοι καὶ σύνθετοι ἀριθμοί. Ἀνάλυσις ἀριθμῶν εἰς πρώτους παράγοντας, γινόμενα, πηλίκα καὶ δυνάμεις ἀριθμῶν ἀναλελυμένων εἰς πρώτους παράγοντας. Κοινοὶ διαιρέται καὶ Μ. Κ. Δ. καὶ Ε. Κ. Π. ἀριθμῶν ἀναλελυμένων εἰς πρώτους παράγοντας.

Κλάσματα. Ἰδιότητες. Πράξεις (συντόμως). Σύνθετα κλάσματα. Δυνάμεις κλασμάτων.

Δεκαδικοὶ ἀριθμοί. Ἰδιότητες αὐτῶν. Αἱ τέσσαρες πράξεις ἐπ' αὐτῶν (συντόμως). Τροπὴ κοινοῦ κλάσματος εἰς δεκαδικόν.

Μέτρησις. Ἀναλογίαι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν.

Ἀσκήσεις καθ' ἑκάστην μεθοδικὴν ἑνότητα.

2. Ἄλγεβρα. Θετικοὶ καὶ ἀρνητικοὶ ἀριθμοί. Πράξεις ἐπὶ τῶν ἀλγεβρικῶν ἀριθμῶν. Δυνάμεις μὲ ἐκθέτας ἀκεραίους καὶ θετικούς. Νόμοι δυνάμεων. Ἐκθέται ἀρνητικοί. Ὁρισμὸς τῶν συμβόλων a^0 καὶ a^1 Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις. Μονώνυμα καὶ πολυώνυμα ἀκέραια. Βαθμὸς καὶ μερικαὶ ἀριθμητικαὶ τιμαί. Ἰσοδύναμοι ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις. Πράξεις ἐπὶ τῶν ἀλγεβρικῶν παραστάσεων. Ἀλγεβρικὰ κλάσματα. Ἁπλοποίησις καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ταυτότητες.

Καταστρώσεις προβλημάτων εἰς ἐξισώσεις ἀπὸ ἁπλουστάτων τοιούτων. Ὁρισμὸς καὶ ἰδιότης ἐξισώσεως. Λύσις πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου.

Ἀσκήσεις καθ' ἑκάστην μεθοδικὴν ἑνότητα.

Παρατήρησις. Ἡ διδασκαλία τῆς Ἀλγέβρας ἄρχεται μετὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μέχρι τῶν κλασμάτων τμήματος τῆς ἀριθμητικῆς.

3. Γεωμετρία.—Πρῶται ἔννοιαι καὶ ὁρισμοί. Γενικὰ ἀξιώματα ἐξ ἐποπτείας συναγόμενα. Εὐθεῖα γραμμή. Εὐθύγραμμα τμήματα. Σύγκρισις εὐθυγράμμων τμημάτων. Πρόσθεσις καὶ ἀφαίρεσις. Ἀξιώματα ἰσότητος καὶ ἀνισότητος ἐποπτικῶς. Γωνίαι ἐπίπεδοι. Εὐθεῖαι κάθετοι πρὸς ἀλλήλας. Μέτρον γωνιῶν. Ἄθροισμα καὶ διαφορὰ γωνιῶν. Γωνίαι ἴσαι, παραπληρωματικαί, συμπληρωματικαί. Γωνίαι κατὰ κορυφήν, ἐφεξῆς. Εὐθεῖαι παράλληλοι καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν θεωρήματα.

Εὐθύγραμμα σχήματα. Τρίγωνα καὶ εἴδη αὐτῶν. Ἰδιότητες τῶν γωνιῶν καὶ τῶν πλευρῶν τριγώνου. Σχέσεις πλευρῶν καὶ γωνιῶν ἑνὸς τριγώνου. Ἰσότης τριγώνων. Ἰσοσκελῆ, ἰσόπλευρα καὶ ὀρθογώνια τρίγωνα μετὰ τῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν.

Στοιχειώδεις γνώσεις γεωμετρικῶν τύπων.

Πολύγωνα. Τετράπλευρα. Ὁρισμοί, διαίρεσις καὶ ἰδιότητες τῶν τετραπλεύρων, ἀποδεικνυόμεναι ἐκ τῶν γωνιῶν των αὐτῶν.

Ἄθροισμα τῶν γωνιῶν πολυγώνου. Περιφέρεια καὶ κύκλος. Ὁρισμοί. Τὰ περὶ χορδῶν καὶ ἀποσπασμάτων. Θέσις εὐθείας πρὸς κύκλον, θέσις δύο περιφερειῶν πρὸς ἀλλήλας. Ἐπίκεντροι γωνίαι. Ἐγγεγραμμέναι ὑπὸ χορδῆς καὶ ἐφαπτομένης σχηματιζόμεναι γωνίαι. Μέτρα γωνιῶν. Στοιχειώδης συμπλήρωσις γεωμετρικῶν τύπων. Ἁπλαῖ γεωμετρικαὶ κατασκευαί. Προβλήματα λυόμενα διὰ τῶν γεωμετρικῶν τύπων. Ἀσκήσεις μετὰ τὴν διδασκαλίαν ἑκάστης μεθοδικῆς ἑνότητος.

Τάξις Δ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 5.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 8.

1. Ἀριθμητική. Κοινοὶ διαιρέται. Μέγιστος κοινὸς διαιρέτης καὶ ἐλάχιστον κοινὸν πολλαπλάσιον. Θεωρήματα ἐπ' αὐτῶν. Πρῶτοι καὶ σύνθετοι ἀριθμοί. Θεωρήματα περὶ τῶν πρώτων ἀριθμῶν. Θεωρήματα περὶ τῶν πρώτων πρὸς ἀλλήλους ἀριθμῶν. Δεκαδικοὶ ἀριθμοί. Δεκαδικοὶ περιοδικοὶ ἀριθμοί. Τετραγωνικὴ ρίζα ἐν ἐκτάσει. Συστήματα ἀριθμήσεως.

Ἀσκήσεις καὶ ἀριθμητικαὶ ἐφαρμογαὶ ἀπαραιτήτως μεθ' ἑκάστην ἑνότητα.

2. Ἄλγεβρα. Σύντομος ἐπανάληψις τῶν πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων. Γενικὴ μορφὴ $ax=\beta$. Διερεύνησις αὐτῆς. Ἀνισότητες πρώτου βαθμοῦ. Συστήματα πρωτοβάθμια ἐξισώσεων μετ' ἰσαρίθμων ἀγνώστων. Λύσις προβλημάτων. Σχετικά τινα ἐκ τῆς ἀπροσδιορίστου ἀναλύσεως.

Δυνάμεις καὶ ρίζαι. Δυνάμεις ἔχουσαι ἐκθέτας κλασματικοὺς καὶ ἀρνητικούς. Ρίζαι τῶν ἀλγεβρικῶν ἀριθμῶν. Περὶ ἀσυμμέτρων. Φανταστικοὶ καὶ μιγάδες ἀριθμοί. Ἐξισώσεις δευτέρου βαθμοῦ. Μορφαὶ καὶ λύσεις ἐξισώσεων δευτέρου βαθμοῦ μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου. Ρίζαι. Ἄθροισμα καὶ γινόμενον αὐτῶν. Προβλήματα λυόμενα δι' ἐξισώσεων δευτέρου βαθμοῦ.

Πρόοδος. Ἀριθμητικὴ καὶ Γεωμετρικὴ πρόοδος. Λογάριθμοι δεκαδικοί. Ἰσότητες τῶν λογαρίθμων. Πίνακες λογαρίθμων καὶ χρῆσις αὐτῶν. Ὑπολογισμὸς παραστάσεων διὰ λογαρίθμων. Ἀνατοκισμός. Ἴσαι καταθέσεις. Χρεωλύσιον. Προβλήματα ἐπ' αὐτῶν πρὸς ἄσκησιν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν λογαρίθμων.

3. Γεωμετρία. Σύντομος ἐπανάληψις τῶν ἐν τῇ Γ' τάξει διδαχθέντων διὰ προβλημάτων. Συμπλήρωσις τῶν γεωμετρικῶν τύπων. Προβλήματα λυόμενα δι' ἀναλυτικῆς καὶ συνθετικῆς μεθόδου. Ἀνάλυσις. Σύνθεσις. Μέτρον εὐθειῶν καὶ μέτρον ἐπιφανειῶν. Γινόμενον γεωμετρικοῦ μεγέθους ἐπὶ ἀριθμόν. Λόγος δύο ὁμοειδῶν γεωμ. μεγεθῶν. Σύμμετρα καὶ ἀσύμμετρα πρὸς ἄλληλα γεωμετρικὰ μεγέθη. Ἐμβαδά. Ἰσοδυναμία σχημάτων. Θεώρημα τοῦ Πυθαγόρα.

Ἀναλογίαι γεωμετρικῶν μεγεθῶν. Γεωμετρικαὶ ἐφαρμογαὶ τῶν ἀναλογιῶν. Ὁμοιότης γεωμετρικῶν σχημάτων. Ὅμοια τρίγωνα. Θεωρήματα ἐπὶ τῶν περιμέτρων καὶ ἐμβαδῶν ὁμοίων σχημάτων. Θεώρημα τοῦ Πυθαγόρου. Γενίκευσις τοῦ θεωρήματος ἐπὶ οἱωνδήποτε τριγώνων. Σχέσεις ὁριζόμεναι ὑπὸ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν διχοτόμων γωνιῶν τριγώνου. Διάμεσοι. Διχότομοι. Ὕψη, ἀκτὶς τοῦ ἐγγεγραμμένου καὶ περιγεγραμμένου εἰς τρίγωνον κύκλου. Προβλήματα λυόμενα ἀλγεβρικῶς. Προβλήματα γεωμετρικῶν τόπων.

Περὶ ὁρίων. Κανονικὰ τρίγωνα. Ἐγγραφή, καὶ περιγραφὴ αὐτῶν εἰς κύκλον. Ὑπολογισμὸς πλευρῶν καὶ ἀποστημάτων. Κύκλου μέτρησις.

Ἀσκήσεις μετὰ τὴν διδασκαλίαν ἑκάστης μεθοδικῆς ἑνότητος εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν κλάδων καὶ ἀνάλογα προβλήματα, συνδέοντα πλείονας ἑνότητας πρὸς ἀλλήλας.

Τάξις Ε'

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 5.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 8.

Ἄλγεβρα. Διερεύνησις τῆς ἐξισώσεως τοῦ πρώτου βαθμοῦ. Λύσις καὶ διερεύνησις τοῦ γενικοῦ συστήματος δύο πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων μετὰ δύο ἀγνώστων. Πρῶται ἔννοιαι τῆς ὁριζούσης.

Ἁπλᾶ γεωμετρικὰ προβλήματα μετὰ διερευνήσεως. Ἀπροσδιόριστος ἀνάλυσις τοῦ πρώτου βαθμοῦ. Ἐξισώσεις δευτέρου βαθμοῦ μὲ γενικοὺς συντελεστάς. Σχέσεις ριζῶν καὶ συντελεστῶν. Ἐξισώσεις διτετράγωνοι. Ἐξίσωσις ἔχουσα ρίζικά. Ἐκθετικαὶ ἐξισώσεις λυόμεναι δι' ἰσότητος ἐκθετῶν καὶ βάσεων. Συστήματα ἐξισώσεων πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ. Πρόοδοι καὶ σειραί. Εὕρεσις λογαρίθμων ἀριθμῶν μὲ βάσιν 10 κατὰ προσέγγισιν $0,1-0.01$ κτλ. Ἐκθετικαὶ ἐξισώσεις λυόμεναι διὰ λογαρίθμων.

Γεωμετρία. Ἡ Στερεομετρία (πλὴν τῶν περὶ ἰσότητος καὶ κατασκευῆς τριέδρων γωνιῶν, καὶ σφαιρικῶν σχημάτων).

Τριγωνομετρία. Τόξα καὶ γωνίαι. Μέτρησις τόξων καὶ γωνιῶν. Συστήματα μετρήσεως καὶ τροπὴ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο. Στοιχειώδης ἔννοια τοῦ διανύσματος. Τριγωνομετρικὸς κύκλος. Ὁρισμὸς τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν γωνίας καὶ τόξου. Τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τόξων 90^0, 18^0, 45^0, 30^0. Σπουδὴ τῶν μεταβολῶν τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τόξου, ὅταν τοῦτο μεταβάλλεται ἀπὸ $0-360^0$. Σχέσεις συνδέουσαι τοὺς τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς τοῦ αὐτοῦ τόξου. Τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τόξων, ἀντιθέτων, συμπληρωματικῶν, παραπληρωματικῶν, διαφερόντων κατὰ 90^0 ἢ 180^0 ἀποτελούντων ὁλόκληρον περιφέρειαν. Ἀναγωγὴ εἰς τὸ α' τεταρτημόριον. Τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἀθροίσματος καὶ διαφορᾶς τόξων. Τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τόξων $2\alpha'$ καὶ $\alpha)2$. Συναρτήσεις τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τοῦ τόξου α' πίνακες τῶν λογαριασμῶν τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν. Διάταξις καὶ χρῆσις αὐτῶν. Ἐπίλυσις ὀρθογωνίου τριγώνου ἐκ τῶν κυρίων στοιχείων αὐτοῦ.

Ἀσκήσεις μεθ' ἑκάστην μεθοδικὴν ἑνότητα.

Τάξις ΣΤ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 6.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 10.

1. Ἄλγεβρα. Ἀκέραια πολυώνυμα. Ταυτότητες. Πολλαπλασιασμὸς καὶ διαίρεσις ἀκεραίων πολυωνύμων. Ἀλγεβρικὰ κλάσματα. Ἀπροσδιόριστοι μορφαί. Σύνθετα κλάσματα. Σύστημα πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων. Ὁρίζουσαι καὶ ἐφαρμογὴ αὐτῶν εἰς

τὴν λύσιν συστημάτων. Σπουδὴ τοῦ τριωνύμου $Αχ^2+Βχ+Γ$ διάχ$=\infty$ $ρ_1 \ldots . ρ_2 \ldots . +\infty$. Ἀνισότητες. Ἐξισώσεις δευτέρου βαθμοῦ ἔχουσαι περίμετρον. Σχέσεις ριζῶν καὶ συντελεστῶν. Μέγιστα καὶ ἐλάχιστα. Μέθοδος ἄμεσος, ἔμμεσος καὶ τῶν μεγίστων γινομένων καὶ ἐλαχίστων ἀθροισμάτων.

Ὁρισμὸς τοῦ διαφορικοῦ. Παράγωγος Σπουδὴ τῆς συναρτήσεως $ψ=αχ+β$ καὶ $ψ=αχ^2+βχ+γ$. Ὑπολογισμὸς ἐμβαδῶν ἐπιπέδου χωρίου.

Ἐκθετικὴ θεωρία τῶν λογαρίθμων. Μεταθέσεις. Διατάξεις. Συνδυασμοί. Τύπος διωνύμου. Πιθανότητες.

2. Γεωμετρία. Συμπλήρωσις τῆς Στερεομετρίας. Ἐπανάληψις δι' ἀσκήσεων θεωρημάτων τοῦ πρώτου βιβλίου. Συμμετρία. Διανύσματα. Μεταφορά. Περιστροφή. Θεωρήματα στοιχειώδη διανυσμάτων. Τετμημένη. Ἁρμονικὴ διαίρεσις καὶ δέσμαι. Διατέμνουσαι. Δύναμις σημείου πρὸς κύκλον. Ριζικοὶ ἄξονες καὶ ριζικὰ κέντρα. Ὀρθογωνικαὶ περιφέρειαι. Ὁμοιότης καὶ ὁμοθεσία. Ἀντιστροφή. Ὁμάδες προβλημάτων λυόμεναι διὰ τῶν ἄνω μεθέδων. Προβλήματα καὶ ἀσκήσεις ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης τῆς Γεωμετρίας καὶ ἰδίᾳ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς Ἀναλυτικῆς καὶ Συνθετικῆς μεθόδου.

3. Τριγωνομετρία. Γενίκευσις τῆς ἐννοίας τόξου καὶ γωνίας. Τόξα ἔχοντα τοὺς αὐτοὺς τριγωνομετρικοὺς ἀριθμούς. Περίοδος κυκλικῶν συναρτήσεων. Εὕρεσις τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τόξων μικροτέρων τῶν 29)30′ (Παράλλαξις καὶ φαινομένη διάμετρος). Τροπὴ ἀθροισμάτων εἰς γινόμενα. Εὕρεσις τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τόξου συναρτήσει ἑνὸς αὐτῶν ἢ συναρτίσει ἑνὸς τῶν τριγωνομετρικῶν ἐξισώσεων. Σχέσεις μεταξὺ τῶν κυρίων στοιχείων παντὸς τριγώνου. Τριγωνομετρικαὶ σχέσεις τῶν διαμέσων, διχοτόμων, ὑψῶν, ἀκτίνων, ἐγγεγραμμένων, περιγεγραμμένων καὶ παραγεγραμμένων κύκλων. Ἐμβαδά. Διάφοροι μετασχηματισμοὶ τῶν τύπων ἐμβαδοῦ. Διαμέσων διχοτόμων, ἀκτίνων, ὑψῶν ἐμβαδῶν. Τετράπλευρα.

Γεωμετρικὰ προβλήματα λυόμενα τριγωνομετρικῶς. Στοιχειώδεις γεωδαιτικαὶ γνώσεις διὰ προβλημάτων.

4. Κοσμογραφία. Στοιχεῖα. Ἀστερισμοί. Συντεταγμέναι. Γῆ. Σελήνη. Ἥλιος. Χρόνος. Ἡμερολόγια. Διάρκεια ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἐκλειπτική. Ἀποστάσεις Σελήνης, Ἡλίου, Πλανῆται, Ἀπλανεῖς. Παγκόσμιος ἕλξις.

Σημείωσις. Ἡ κατανομὴ τῶν ὡρῶν διδασκαλίας εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους κλάδους τῶν μαθηματικῶν γίνεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου τῶν διδασκόντων καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Μαθηματικῶν.

7. ΦΥΣΙΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

Τ ά ξ ι ς Γ′.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 3.

Ζωολογία. Βιολογικὴ ἐξέτασις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἁπαντώντων, ἀντιπροσώπων τῶν κυριωτέρων ὑποδιαιρέσεων τοῦ ζωολογικοῦ συστήματος, συνδυαζομένη πρὸς τὴν ἔξαρσιν τῆς διὰ τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου σημασίας των καὶ πρὸς πρακτικὴν ἄσκησιν τῶν μαθητῶν εἰς τὰς ἐργασίας, τὰς ἀποβλεπούσας εἰς τὴν συντήρησιν καὶ τὸν ἐξευγενισμὸν τῶν ἐξ αὐτῶν χρησίμων εἰς αὐτόν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς ἀνωτέρω βιολογικῆς ἐξετάσεως καὶ μετ' αὐτήν.

2. Γενικὴ συγκριτικὴ ἐπισκόπησις τῆς Φυσιολογίας καὶ Ἀνατομίας τῶν ἐξετασθέντων ζώων, ὡς καὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς τὸ περιβάλλον.

3. Σύντομος ἐξέτασις τῆς γεωγραφικῆς ἐξαπλώσεως τῶν ζώων.

Παρατήρησις. Ἡ Βιολογικὴ ἐξέτασις δέον νὰ βασίζεται εἰς ταξικὰς ἢ ὁμαδικὰς ἐργασίας τῶν μαθητῶν, συνισταμένας εἰς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῆς ἐξελίξεως αὐτῶν καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν σχετικῶν βιολογικῶν ἡμερολογίων, εἰς παρατηρήσεις διὰ τοῦ φακοῦ, τοῦ μικροσκοπίου καὶ τοῦ στερεοσκοπίου, ὡς καὶ εἰς παρατηρήσεις προβολῶν φωτεινῶν καὶ κινηματογραφικῶν εἰκόνων εἰς ἐκτέλεσιν μετρήσεων καὶ κατάρτισιν εὐκόλων ζωϊκῶν παρασκευασμάτων, εἰς τὴν παρατήρησιν καταλλήλων ἐποπτικῶν μέσων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἰχνογραφημάτων κ.τ.ὁ.

ΤΑΞΙΣ Δ′.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 3.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 7.

1. Ἀνθρωπολογία.—Φυσιολογικὴ καὶ ἀνατομικὴ ἐπισκόπησις τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὸ περιβάλλον, βασιζομένη εἰς ταξικὰς ἢ ὁμαδικὰς ἢ ἀτομικὰς ἐργασίας τῶν μαθητῶν, συνισταμένας εἰς παρατηρήσεις καταλλήλων ἐποπτικῶν μέσων καὶ παρασκευασμάτων, εἰς παρατηρήσεις διὰ τοῦ φακοῦ καὶ τοῦ μικροσκοπίου, εἰς ἐκτέλεσιν μετρήσεων καὶ ἰχνογραφημάτων, εἰς παρατηρήσεις προβολῶν φωτεινῶν καὶ κινηματογραφικῶν εἰκόνων κ.τ.ὁ.

Μετ' αὐτὴν δέ,

2. Γενικὴ Βιολογία. Ἐπεξεργασία τῶν διδαγμάτων τῆς Φυτολογίας, Ζωολογίας καὶ Ἀνθρωπολογίας πρὸς σχηματισμὸν γενικῆς ἐννοίας τῆς ζωῆς καὶ κατανόησιν τῆς σημασίας αὐτῆς ἐν τῇ φύσει ἐπὶ τῇ βάσει διαγράμματος καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος ἔχοντος ὑπ' ὄψει τὴν προηγηθεῖσαν διδασκαλίαν εἰς τὰ μνημονευθέντα μαθήματα.

3. Φυσική. Βαθυτέρα ἐξέτασις καὶ συμπλήρωσις τῶν ἐν τῇ Α′ τάξει διδαχθέντων ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φυσικήν, τοῦ Θερμαντικοῦ καὶ τῆς Βαρύτητος.

Εἰσαγωγή. Φύσις, σώματα, φαινόμενα (φυσικά, χημικά) παρατήρησις, πείραμα, νόμος. Γενικαὶ ἰδιότητες τῶν σωμάτων.

Θερμαντικόν. Θερμότης. Πηγαὶ αὐτῆς. Διάδοσις θερμότητος (Θερμαγωγόν. Ἀκτινοβολία θερμότητος). Διαστολὴ τῶν σωμάτων ὑπὸ τῆς θερμότητος. Γραμμικὴ καὶ κυβικὴ διαστολὴ τῶν στερεῶν καὶ μετρησις αὐτῆς. Διαστολὴ τῶν ὑγρῶν ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τοῦ ὑδραργύρου καὶ τοῦ ὕδατος. Θερμοκρασία. Θερμόμετρα. Πυρόμετρα.

Θερμιδομετρία. Θερμοχωρητικότης, εἰδικὴ θερμότης σώματος, προσδιορισμὸς ταύτης. Λανθάνουσα θερμότης. Μεταβολαὶ τῆς καταστάσεως τῶν σωμάτων ὑπὸ τῆς θερμότητος (τῆξις, πῆξις, διάλυσις, κρυστάλλωσις. Ἐξαίρωσις (βρασμὸς - ἐξάτμισις) καὶ ὑγροποίησις (ἀπόσταξις).

Ἰδιότητες ἀτμῶν καὶ ἀερίων. Κρίσιμος θερμοκρασία. Ὑγρασία ἀέρος, ὑγρόμετρα, ὑδατώδη μετέωρα, παραγωγὴ ρευμάτων, ἄνεμοι. Θεωρία περὶ τῆς θερμότητος.

Βαρύτης. Βάρος. Βάρος ὡς γενικὴ ἰδιότης τῶν σωμάτων. Δύναμις. Χαρακτηριστικὰ τῆς βαρύτητος ὡς δυνάμεως (σημεῖον ἐφαρμογῆς, διεύθυνσις, ἔντασις). Μεταβολαὶ τοῦ βάρους ἐκ τοῦ ὕψους καὶ πλάτους τοῦ τόπου. Κέντρον βάρους καὶ πειραματικὴ εὕρεσις αὐτοῦ. Ἰσορροπία τῶν στερεῶν (εὐσταθής, ἀσταθὴς καὶ ἀδιάφορος). Μοχλός. Ζυγὸς καὶ εἴδη αὐτοῦ. Τροχαλίαι, πολύσπαστον, βαροῦλκον. Ἔργον τῶν δυνάμεων. Μονάδες ἔργου.

4. Χημεία καὶ Ὀρυκτολογία. Βαθυτέρα ἐξέτασις καὶ συμπλήρωσις τῶν ἐν τῇ α′ τάξει ἐκ τῆς ἀνοργάνου Χημείας διδαχθέντων περὶ τῶν ἀμετάλλων.

Α) Εἰσαγωγή. Χημικὰ φαινόμενα καὶ εἴδη αὐτῶν. Σώματα ἁπλᾶ καὶ σύνθετα. Χημικὴ ἕνωσις καὶ μηχανικὸν μίγμα. Μέσα προκαλοῦντα χημικὰς ἀντιδράσεις, συνθέσεις καὶ ἀναλύσεις. Στοιχεῖα καὶ διαίρεσις αὐτῶν εἰς ἀμέταλλα καὶ μέταλλα. Ἄτομα καὶ ἀτομικὸν βάρος. Χημικὰ σύμβολα καὶ χημικοὶ τύποι. Νόμος τῆς ἀφθαρσίας τῆς ὕλης. Χημικαὶ ἐξισώσεις. Χημικὴ συγγένεια. Χημικὴ ἀντικατάστασις. Σθένος στοιχείων. Νόμος ὡρισμένων ἀναλογιῶν. Προσδιορισμὸς ἀτομικῶν βαρῶν, ὑπόθεσις τοῦ Avogardo, Νόμος τοῦ Gay—Lussac.

Β′) Ἀμέταλλα. Ὕδωρ. Ὀξυγόνον. Ὑδρογόνον, ὀξείδωσις, ἀναγωγὴ (ὀξείδια, καῦσις, ὄξον). Φλόξ (ἐξέτασις φλο-

γὸς κηρίου ἢ φωταερίου). Ἠλεκτρόλυσις τοῦ ὕδατος, ἀνασύνθεσις αὐτοῦ, κροτοῦν ἀέριον (λυχνία κροτοῦντος ἀερίου).

Ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ. Ἄζωτον, ἑνώσεις αὐτοῦ μετ' ὀξυγόνου. Νόμος πολλαπλῶν ἀναλογιῶν. Νιτρικὸν ὀξύ, ὀξέα, ἀμμωνία. Βάσεις. Εὐγενῆ ἀέρια. Στοιχεῖα ἀλογόνα. Χλώριον ὑδροχλωρικὸν ὀξύ, Βασιλικὸν ὕδωρ, Βρώμιον, Ἰώδιον, Ἄλατα.

Φθόριον, ὑδροφθόριον. Χάραξις ὑάλου, θεῖον, ὑδρόθειον, διοξείδιον τοῦ θείου, θειϊκὸν ὀξύ, φωσφόρος, ἀερώδες φωσφοροῦχον ὑδρογόνον. Κατασκευὴ πυρείων. Ἀρσενικόν, ἀρχενικοῦχον ὑδρογόνον. Μέθοδος. Ἄνθραξ, ἄνθρακες φυσικοί, τεχνητοί, ὀξείδιον καὶ διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος. Πυρίτιον, διοξείδιον τοῦ πυριτίου, Βόριον, Βορικὸν ὀξύ.

Τάξις Ε'.

Θερινὴ περίοδος. Ὧραι 3.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 7.

α) Φυσική.

Ὑδροστατική: ἰσορροπία ὁμογενῶν καὶ ἑτερογενῶν ὑγρῶν, ὅροι αὐτῆς. Συγκοινωνοῦντα δοχεῖα. Πίεσις τῶν ὑγρῶν ἐπὶ τοῦ πυθμένος καὶ τῶν τοιχωμάτων τῶν περιεχόντων ταῦτα ἀγγείων. Ἀρχὴ τοῦ Πασκάλ. Ἀρχὴ τοῦ Ἀρχιμήδους καὶ συνέπειαι αὐτῆς. Εἰδικὸν βάρος τῶν στερεῶν καὶ τῶν ὑγρῶν σωμάτων. Πυκνόμετρα, ἀραιόμετρα καὶ οἰνοπνευματόμετρον τοῦ Gay—Lussac. Συνοχὴ καὶ συνάφεια. Τριχοειδεῖς σωλῆνες. Διάχυσις καὶ διαπίδυσις.

Ἀεροστατική: Ἀτμόσφαιρα, πυκνότης, πίεσις καὶ ὕψος αὐτῆς, Βαρόμετρα, Ἀναγωγὴ τοῦ βαρομέτρου ὕψους εἰς 0° Ἀρχὴ τοῦ Ἀρχιμήδους ἐν τοῖς ἀερίοις. Συνέπεια ταύτης.

Ἀεροπλοΐα, ἐλαστικότης καὶ πυκνότης τῶν ἀερίων Νόμος τοῦ Μαριόττου. Μανόμετρα. Συντελεστὴς τῆς διαστολῆς τῶν ἀερίων. Νόμος καὶ ἐξίσωσις τῶν τελείων ἀερίων. Ἀερικὸν θερμόμετρον, μέτρησις τῆς πυκνότητος τῶν ἀερίων.

Ἀεραντλίαι καὶ καταθλιπτικαὶ ἀντλίαι.

Ὑδραντλίαι, σίφωνες, σιφώνιον.

Θερμότης: Ἀτμομηχαναί, μηχαναὶ ἐσωτερικῆς καύσεως.

Μαγνητισμός: Γήϊνος μαγνητισμός, ἔγκλισις καὶ ἀπόκλισις μαγνητικῆς βελόνης, μεταβολαὶ αὐτῶν. Ναυτικὴ πυξίς.

Ἠλεκτρισμός: 1) Τὰ οὐσιωδέστερα ἐκ τοῦ στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ (τρόποι ἠλεκτρίσεως. Καλοὶ ἢ κακοὶ ἀγωγοὶ ἠλεκτρισμοῦ, μονωτῆρες, ἠλεκτρικὰ διαφράγματα. Νόμος τοῦ Coulomb.

Ἠλεκτροδυναμικόν, ἠλεκτροχωρητικότης. Μονάδες ἠλεκτροστατικαί, ἠλεκτρικαὶ μηχαναί. Ἀτμοσφαιρικὸς ἠλεκτρισμὸς (ἀστραπή, βροντή, κεραυνός, ἀλεξικέραυνον).

2. Ἐκ τοῦ δυναμικοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἠλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ εἴδη αὐτοῦ. Ἔντασις καὶ πίεσις ἢ δυναμικὸν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἠλεκτρικὴ ἀντίστασις τῶν ἀγωγῶν. Νόμος τοῦ Ohm καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτοῦ. Ἠλεκτρικαὶ μονάδες. Γαλβανόμετρα—Ἀμπερόμετρα. Γέφυρα τοῦ Wheatshone καὶ Kohlrausch.

Ἠλεκτρισμὸς διὰ χημ. δράσεως. Ἠλεκτρικὴ στήλη. Ὑδροηλεκτρικὸν στοιχεῖον. Πόλωσις. Στοιχεῖα σταθεροῦ ρεύματος. Ξηρὰ στοιχεῖα. Σύνθεσις στοιχείων καὶ στηλῶν. Ἠλεκτρόλυσις, βολτάμετρον, ἰόντα, ὁρισμὸς ἐντάσεως ρεύματος. Νόμοι ἠλεκτρολύσεως ποιοτικοὶ καὶ ποσοτικοί. Ἐπαργύρωσις, ἐπιχρύσωσις κ.λ.π.

Γαλβανοπλαστική. Ἀρχὴ συσσωρευτῶν. Συσσωρευταί.

Θερμοηλεκτρικὰ στοιχεῖα. Θερμοπολλαπλασιαστής. Θέρμανσις καὶ φῶς δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τοῦ Joul.

Ἠλεκτρικὸς λαμπτὴρ διὰ πυρακτώσεως. Βολταϊκὸν τόξον ἠλεκτρικὴ κάμινος.

Ἠλεκτρομαγνητισμός: Ἐπίδρασις ρεύματος ἐπὶ μαγνήτου μαγνήτισις διὰ ρεύματος (μαγνητικὸν πεδίον ρεύματος, σωληνοειδῆ). Ἐπίδρασις μαγνήτου ἐπὶ ρεύματος, ἠλεκτροκινητῆρες. Ἐπίδρασις ρεύματος ἐπὶ ἑτέρου ρεύματος. Ἠλεκτρομαγνῆται καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῶν (ἠλεκτρ. κώδων, **δέκτης τηλ.** τοῦ **Mors.**

Ρεύματα ἐξ ἐπαγωγῆς. Αὐτεπαγωγή. Τηλέφωνον. Μικρόφωνον. Δυναμοηλεκτρικαὶ μηχαναί. Ἐπαγωγικὸν πηνίον. Ἐκκενώσεις εἰς ἀραιωμένα ἀέρια. Σωλῆνες Geissler καὶ Crooks. Ἀκτῖνες καθοδικαὶ Lennard. Ἀκτῖνες Röntgen. Ἀκτινοσκοπία. Ἀσύρματος τηλέγραφος.

β') Χημεία.

Δευτέρα ἐξέτασις καὶ συμπλήρωσις τῶν ἐν τῇ Α' τάξει διδαχθέντων ἐκ τῆς ἀνοργάνου χημείας περὶ τῶν μετάλλων.

Α' Γενικά. Φυσικαὶ καὶ χημικαὶ ἰδιότητες τῶν μετάλλων. Ἔξαρσις τῶν διαφορῶν των ἀπὸ τὰ ἀμέταλλα. Ταξινόμησις εἰς ὁμάδας. Εὕρεσις καὶ διάδοσις αὐτῶν. Μεταλλουργία, ἔργον αὐτῆς. Μεταλλικὰ κράματα, ἰδιότητες αὐτῶν. Ἀμαλγάματα καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Ὀξείδια μετάλλων, (ὕπαρξις ἐν τῇ φύσει, ἐπίδρασις ὀξυγόνου τοῦ ἀέρος ἐπὶ τῶν μετάλλων, παραγωγὴ ὀξειδίων ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ καὶ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Φυσικαὶ καὶ Χημικαὶ ἰδιότητες αὐτῶν.

Ἄλατα ἁπλᾶ καὶ διπλᾶ, ἰδιότητες αὐτῶν φυσικαὶ καὶ χημικαί.

Β' Μέταλλα: Κάλιον, Καυστικόν, ἀνθρακικὸν καὶ νιτρικὸν κάλιον. Νάτριον, Καυστικόν, ἀνθρακικὸν καὶ νιτρικὸν Νάτριον. Πυρίτης, Ὑαλοποιΐα.

Ἀσβέστιον. Ἄσβεστος, κονιάματα, ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον, σταλακτῖται, θειϊκὸν ἀσβέστιον. Μαγνήσιον, ὀξείδιον Μαγνησίου, θειϊκὸν καὶ ἀνθρακικὸν μαγνήσιον. Ἀργίλιον, ὀξείδιον ἀργιλίου, στυπτηρία. Ἀγγειοπλαστική.

Σίδηρος καὶ τὰ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ εἴδη αὐτοῦ:

Ἀνθρακικὸς σίδηρος καὶ θειϊκὸς σίδηρος.

Νικέλιον. Μαγγάνιον. Ψευδάργυρος, ὀξείδιον ψευδαργύρου, χλωριοῦχος καὶ θειϊκὸς ψευδάργυρος. Μόλυβδος, ὀξείδιον μολύβδου, ἀνθρακικὸς μόλυβδος, κασσίτερος. Χαλκός, θειϊκὸς χαλκός. Τὰ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ κράματα τῶν ἀνωτέρω μετάλλων. Ὑδράργυρος. Ὀξείδιον τοῦ Ὑδραργύρου καὶ αἱ μετὰ τοῦ χλωρίου ἑνώσεις του. Ἄργυρος, νιτρικὸς ἄργυρος, κράματα τοῦ Ἀργύρου, Χρυσός, χλωριοῦχος χρυσὸς καὶ κράματα αὐτοῦ. Ἑνώσεις φωτοπαθεῖς, φωτογραφίαι. Περιοδικὸν σύστημα. Ἀσκήσεις.

Ὀρυκτολογία: Τὰ σπουδαιότερα ὀρυκτὰ ἐκ τῶν σχηματιζόντων πετρώματα καὶ τῶν ἐχόντων σημασίαν διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν προσφερόμενα ἐν συναφείᾳ ἑκάστοτε πρὸς τὰς σχετικὰς χημικὰς ἑνώσεις, ὅπως καὶ ἐν τῇ Δ' τάξει.

γ) Γεωλογία μετὰ στοιχείων Παλαιοντολογίας

1. Γεωλογία: Ἀνασκόπησις καὶ ἐπέκτασις τῶν ἐν τῇ προηγηθείσῃ γεωγραφικῇ διδασκαλίᾳ προσκτηθεισῶν γεωλογικῶν γνώσεων.

α) Ἐνέργεια τοῦ ὕδατος. Μηχανικὴ ἐνέργεια. Διάβρωσις, ἀπόξεσις, ἀπόθεσις ἀδρομερεστέρων καὶ λεπτοτέρων ὑλικῶν. Κροκάλαι, χάλικες, ψάμμοι, ἰλύς, σχηματισμὸς ἀσβεστολίθου, ψαμμίτου, κλπ. Στερεοποίησις ἐλευθέρων μαζῶν, ἰστὸς καὶ πάχος αὐτῶν. Ἀποθέσεις γλυκέων καὶ θαλασσίων ὑδάτων, ὑφάλμυροι καὶ δελτοειδεῖς ἀποθέσεις.

Περιεκτικότης εἰς ὀργανικὰ λείψανα. Χημικαὶ ἐνέργειαι τοῦ ὕδατος. Μετατροπαί, ἔκπλυσις (σχηματισμὸς σπηλαίων), ἀποσύνθεσις καὶ ἀποσάθρωσις πετρωμάτων.

Σχηματισμὸς κοιτασμάτων γύψου καὶ μαγειρικοῦ ἅλατος, ἀροσίμου γῆς, μάργας, πηλοῦ, ἀργίλου, καολίνου καὶ ἄλλων.

Σχηματισμὸς παγετώνων. Λιθῶνες. Πηγαί. Ἀτμοσφαιρικὰ ἰζήματα, ὑδατοσυλλεκτικὴ περιοχὴ τῶν πηγῶν, ἀρτεσιανὰ φρέατα, σιδηροῦχοι πηγαί, ἀλκαλικαὶ πηγαί.

β) Ἐνέργεια τοῦ ἀνέμου. Θῖνες, ἀποθέσεις κ.λ.π.

γ) Πετρογονικὴ ἐνέργεια τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων. Τύρφη, λιγνῖται, λιθάνθρακες, κοραλλιογενεῖς ὕφαλοι καὶ νῆσοι κ.λ.π.

δ) Ἡφαίστεια φαινόμενα. Γένεσις τῆς γῆς, κατασκευὴ

τῆς ὑδρογείου ἐκ διαπύρου πυρῆνος, στερεοῦ φλοιοῦ, ὑδροσφαίρας καὶ ἀτμοσφαίρας.

Ἡφαίστεια καὶ ἐνέργεια αὐτῶν. Ἐκρηξιγενῆ πετρώματα (λάβα, τόφρος) τέφρα, γρανίτης, βασάλτης, σκωρίαι κ.λπ. καὶ θερμαὶ πηγαί.

ε) Σχηματισμὸς ὀρέων: ἀλλοιώσεις τῆς ἀρχῆς ἀποθέσεως, πτυχώσεις, λεκάναι, σάγματα, ρήγματα καὶ πλήρωσις αὐτῶν (μεταλλεύματα), μεταπτώσεις, ὀλισθήσεις, ἔξαρσις καὶ συνίζησις τοῦ ἐδάφους. Σχετικαὶ ἀσκήσεις.

στ) Σεισμός, ὄρη, ἐπιφάνειαι ἀποξέσεως, στρωματοπεδιάδες, κλιτύες, κοιλάδες, ὀροσειραί.

Τ ά ξ ι ς ΣΤ'

Θερινὴ περίοδος Ὧραι 5

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 8

Φυσική. 1. Ἀκουστική. Ἦχος, ἠχήματα αὐτοῦ. Ταχύτης τοῦ ἤχου, τρόποι διαδόσεως αὐτοῦ. Ἀνάκλασις τοῦ ἤχου, ἠχώ, ἀντήχησις. Ὕψος, ἰσχὺς καὶ χροιὰ τοῦ ἤχου. Μέτρησις τοῦ ὕψους, γραφικὴ μέθοδος. Παλμοὶ τῶν τεταμένων χορδῶν, κυμάνσεις ἐπιμήκεις καὶ ἐγκάρσιαι. Ἀρχὴ τοῦ Dopplet. Θεωρία τῶν κυμάνσεων στοιχειωδῶς. Ἠχητικοὶ σωλῆνες. Μουσικαὶ κλίμακες. Τὸ φωνητικὸν καὶ ἀκουστικὸν ὄργανον τοῦ ἀνθρώπου. Φωνογράφος. Ἀσκήσεις ἐν ἑκάστῳ κεφαλαίῳ.

2) Ὀπτική. Φῶς, θεωρία τῶν κυμάνσεων. Ἀρχὴ τοῦ Huygens. Εὐθύγραμμος διάδοσις τοῦ φωτός, ἀποτελέσματα αὐτῆς. Ταχύτης τοῦ φωτός. νόμοι, φωτομετρία. Ἀνάκλασις τοῦ φωτός. Κάτοπτρα, ἐπίπεδα καὶ σφαιρικά, εἴδωλα. Διάθλασις τοῦ φωτός, νόμοι, ὁλικὴ ἀνάκλασις καὶ ὁρικὴ γωνία. Ἀτμοσφαιρικὴ διάθλασις, ἀντικατοπτρισμός. Διπλῆ διάθλασις. Φαινόμενα συμβολῆς τοῦ φωτός. Φαινόμενα περιθλάσεως. Πόλωσις τοῦ φωτός. Λεπτοὶ φακοί, εἴδωλα. Ὀπτικὸν πρῖσμα. Πρίσματα ὁλικῆς ἀνακλάσεως. Ἀνάλυσις καὶ σύνθεσις φωτός. Ἡλιακὸν φάσμα, θερμαντικαὶ καὶ χημικαὶ ἀκτῖνες, φωτοχημεία. Γραμμαὶ τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος. Φασματοσκόπιον καὶ φασματοσκοπικὴ ἀνάλυσις, νόμοι αὐτῆς. Ἀστροφυσικά. Ἀντιχρωστικὰ συστήματα. Ὀφθαλμός, πορεία τῶν ἀκτίνων, ἐμμετρωπία, πρεσβυωπία, ὑπερμετρωπία. Μεταίσθημα. Κινηματογράφος. Ὀπτικὰ ὄργανα. Διόπτραι, τηλεσκόπια, μικροσκόπια, ὑπερμικροσκόπιον. Φωτεινὰ μετέωρα. Ἀσκήσεις ὡς ἀνωτέρω.

3. Μηχανική. α) Ὁρισμὸς καὶ διαίρεσις αὐτῆς. Ὑλικὸν σημεῖον, στερεὸν σῶμα. Δυνάμεις, δυναμόμετρα, σύνθεσις δυνάμεων ἐνεργουσῶν ἐπὶ σημείου, πολύγωνον τῶν δυνάμεων. Ἀνάλυσις δυνάμεων. Στατικὴ τῶν στερεῶν. Ροπὴ δυνάμεως πρὸς σημεῖον. Σύνθεσις παραλλήλων δυνάμεων. ἐφαρμογὴ ἐπὶ τοῦ μοχλοῦ.

Κέντρον βάρους, εὕρεσις αὐτοῦ. Ζεῦγος. Μετάθεσις ζεύγους καὶ μετασχηματισμὸς εἰς ζεῦγος ἰσόροπο. Σύνθεσις ζευγῶν. Σύνθεσις ὁσωνδήποτε δυνάμεων ἐπὶ στερεοῦ σώματος. Συνθῆκαι ἰσορροπίας, ἐλευθέρου στερεοῦ καὶ στερεοῦ στηριζομένου ἐπὶ ἐπιπέδου ὁριζοντίου. Ἰσορροπία τῶν ἁπλῶν μηχανῶν.

β) Κίνησις ὁμαλή. Ταχύτης. Ἐξίσωσις κινήσεως ὑλικοῦ σημείου. Ταχύτης εἰς πᾶσαν κίνησιν. Εὐθύγραμμος ὁμαλῶς μεταβαλλομένη κίνησις, ἐπιτάχυνσις. Κίνησις κυκλική, κίνησις περιοδική. Κίνησις ἁπλῆ, παλμική. Κίνησις στερεοῦ σώματος μεταβατικὴ περιστροφική. ἑλικοειδής. Κοχλίας. Ὁ κοχλίας ὡς μηχανή. μετατροπὴ κινήσεως εὐθυγράμμου εἰς κυκλικὴν καὶ ἀντιστρόφως. μετατροπὴ κινήσεως εἰς παλινδρομικὴν καὶ ἀντιστρόφως.

γ) Δυναμική. Ἀρχαί. μᾶζα. Θεωρία ταύτης, ἐνέργεια. ἀρχὴ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐνεργείας. Φυγόκεντρος δύναμις. Νευτώνειος ἕλξις. Βαρύτης, πτῶσις τῶν σωμάτων ἐν τῷ κενῷ, νόμοι αὐτῆς. Πτῶσις ἐν ὑλικῷ μέσῳ, ἀντίστασις τοῦ μέσου.

Ἐφαρμογαὶ τῶν νόμων τοῦ Μαριόττου, τοῦ Ἀρχιμήδους κλπ. τῆς ἀντιστάσεως τοῦ μέσου εἰς τὴν κίνησιν τῶν ἀεροστάτων, τῶν ἀεροπλάνων, τῶν ὑποβρυχίων.

δ) Ἐκκρεμές, ἁπλοῦν ἐκκρεμές, φυσικὸν ἐκκρεμές, ἀναστρέψιμα ἐκκρεμῆ.

Ἐκκρεμῆ ὡρολόγια. Ρυθμόμετρον. Αἰτίαι μεταβάλλουσαι τὸ 0. Μεταβολαὶ τοῦ ἀπολύτου βάρους τῶν σωμάτων καθ' ὕψος. Ἀπόδειξις τῆς περιστροφῆς τῆς γῆς.

ε) Συστήματα μονάδων. Ὄργανα μετρήσεων, σφάλματα Βερνιέρος, καθετόμετρον, ἀερόσταθμα, μικρομετρικὸς κοχλίας.

στ) Ἐλαστικότης. Ἐλαστικότης τῶν στερεῶν, ἐφελκυσμὸς καὶ συμπίεσις, νόμος τοῦ Hooke. Κάμψις, στρέψις, ὅριον ἐλαστικότητος. Μήκη ἀλλοιώσεις τῶν στερεῶν, σκληρότης. Φορτίον θραύσεως.

4. Μαγνητισμὸς καὶ ἠλεκτρισμός. α) Δυναμικὰ ἐπίπεδα. Μαγνητικὸν πεδίον, μαγνητικὸν φάσμα. Μαγνητικὴ ροπὴ ράβδου. Μαγνητικὴ ροή. Γραμμαὶ ἐπαγωγῆς. Μαγνητοπερατόν.

β) Ἠλεκτρικὸν πεδίον. Ἔργον ἐν τῷ πεδίῳ. Ἠλεκτροδυναμικόν, ἰσόρρυθμοι ἐπιφάνειαι. Χωρητικότης. Μέτρησις ἠλεκτροδυναμικοῦ, ἠλεκτρόμετρα. Μαγνητικὸν πεδίον ρεύματος εὐθυγράμμου, κυκλικοῦ σωληνοειδοῦς. Νόμος Laplace, ἐπίδρασις μαγνητικοῦ πεδίου ἐπὶ ρεύματος, νόμος τοῦ Maxwell συστήματα μονάδων.

γ) Περὶ ραδιενεργείας.

Ἀσκήσεις πειραματικαὶ καὶ θεωρητικαὶ ἐν ἑκάστῳ κεφαλαίῳ.

β) Χημεία. 1) Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ὀργανικὴν χημείαν, ἱστορικὴ αὐτῆς ἀνασκόπησις, τὸ ἔργον αὐτῆς. Οὐσίαι, ὀργανικαὶ καὶ ὠργανωμέναι. Συστατικὰ τῶν ὀργανικῶν ἑνώσεων.

Στοιχειώδης ἀνάλυσις ὀργανικῆς ἑνώσεως. Καταρτισμὸς τοῦ μοριακοῦ τύπου τῆς ὀργανικῆς ἑνώσεως. Ἑνώσεις ἰσομερεῖς καὶ πολυμερεῖς. Ἀσκήσεις.

2) Διαίρεσις τῶν ὀργανικῶν ἑνώσεων. α) ὑδρογονάνθρακες καὶ σπουδαιότεραι τούτων σειραί 1) μεθάνιον, αἰθάνιον, πετρέλαια, αἰθυλένιον, ἀξυλένιον, φωταέριον, τερεβινθέλαιον. 2) ἀρωματικοὶ ὑδρογονάνθρακες, βενζόλη, τολουόλη, ναφθαλίνη, πνεύματα, σιναπνευματώδη, ζύμωσις, οἶνος ξύθος, γλυκερίνη, νιτρογλυκερίνη, δυναμῖτις, αἰθέρες, λίπη, ἔλαια, οὐρία, ἀλδεΰδαι. 3) ὀργανικὰ ὀξέα, ὀξεικὸν ὀξύ, ὀξαλικόν, ἠλεκτρικόν, τρυγικόν, κιτρικόν, στεατικόν, φαινικόν, ἐλαϊκόν, κηρία, σάπωνες. Ἀσκήσεις.

β) Ὑδατάνθρακες, σταφυλοσάκχαρον, γαλακτοσάκχαρον, ἄμυλον καὶ ἐξαγωγὴ αὐτοῦ. δεξτρίνη, ἀραβικὸν κόμμι, κυτταρίνη καὶ χρῆσις αὐτῆς, νιτροκυτταρίνη, κιτρικὸν ὀξύ, πυρικὰ ἅλατα. Ἀλκαλοειδῆ γενικῶς, αἰθέρια ἔλαια. ρητῖναι, ἐλαστικὸν κόμμι, γουταπέρκα, οὐσίαι λευκωματώδεις. Ἀσκήσεις.

3) Πολεμικὰ ἀέρια.

Σημ. Ὁ χρόνος διδασκαλίας καὶ ἡ κατανομὴ τῶν ὡρῶν τοῦ προγράμματος κατὰ τὴν θερινὴν καὶ τὴν φθινοπωρινὴν περίοδον εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους κλάδους τοῦ Φυσιογνωστικοῦ μαθήματος καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου τῶν διδασκόντων ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Φυσικῶν.

8. ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Τ ά ξ ι ς Γ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Γενικὴ γεωγραφικὴ ἐπισκόπησις ἑκάστης τῶν λοιπῶν πλὴν τῆς Εὐρώπης Ἠπείρων. Σύντομος ἐξέτασις τῶν πολικῶν χωρῶν καὶ τοῦ ἔργου τῶν ἐξερευνητῶν αὐτῶν

Παρατήρησις. Ἡ γεωγραφικὴ ἐξέτασις διδασκομένων χωρῶν θὰ βασίζεται εἰς ταξικὰς ἢ ὁμαδικὰς ἢ ἀτομικὰς ἐργασίας τῶν μαθητῶν, συνισταμένας εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καταλλήλων χαρτῶν, εἰς τὴν παρατήρησιν σχετικῶν προπλασμάτων, πλαστικῶν χαρτῶν, γεωγραφικῶν εἰκόνων, εἰκόνων, γω-

τεινῶν προπλασμάτων, πλαστικῶν χαρτῶν, γεωγραφικῶν εἰκόνων, εἰκόνων φωτεινῶν προβολῶν καὶ κινηματογραφικῶν, εἰς τὴν σπουδὴν ποικίλων στατιστικῶν πινάκων, σχηματογραφικῶν παραστάσεων, γεωγραφικῶν μεγεθῶν, συγκριτικῶν πινάκων κ.λ.π.

Τάξις Δ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Γεωγραφικὴ ἐπισκόπησις τῆς ὅλης Γῆς :

Ἐπισκόπησις τῶν φυσικῶν γεωγραφικῶν στοιχείων τῆς γῆς ἐν τῇ ἀπ' ἀλλήλων ἐξαρτήσει των. Ἡ γεωλογικὴ διαμόρφωσις τῆς γῆς. Ἡ ἐξέλιξίς της. Αἱ γεωλογικαὶ ἐποχαὶ καὶ τὰ γνωρίσματά των. Ἡ οἰκονομικὴ σπουδαιότης των. Ἡ ποιότης τῶν πετρωμάτων καὶ τοῦ ἐδάφους καὶ οἱ συντελεσταὶ αὐτῆς. Οἱ παράγοντες τοῦ ὁριζοντίου καὶ τοῦ καθέτου διαμελισμοῦ τῆς γῆς. Τὰ ὕδατα καὶ οἱ συντελεσταὶ αὐτῶν. Ἡ γεωγραφικὴ διάδοσις τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν. Τὸ κλῖμα καὶ οἱ παράγοντες αὐτοῦ. Κλιματολογικαὶ ζῶναι. Τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα τῆς γῆς. Ἡ διανομὴ αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς καὶ οἱ λόγοι ταύτης.

Τάξις Ε'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Ἐπισκόπησις τῶν ἀνθρωπογεωγραφικῶν στοιχείων τῆς γῆς ἐν τῇ ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν φυσικῶν ἐξαρτήσει των, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τὰ φυσικὰ ἐπιδράσει των. Ἡ γῆ ὡς κατοικία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ προϊστορικὸς ἄνθρωπος καὶ ἡ πρωτογενὴς ζωή. Αἱ ἡλικίαι τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ πολιτισμένη ζωή. Ἀρχαῖαι κοιτίδες τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ γεωγραφικὴ διασπορὰ τῶν ἀνθρώπων, ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἐν τῷ συνόλῳ καὶ κατὰ φυλάς. Ζῶναι γῆς πυκνῶς καὶ ἀραιῶς κατῳκημέναι. Αἰτίαι συγκεντρώσεως πληθυσμοῦ.

Τὰ σημερινὰ κέντρα τοῦ πολιτισμοῦ. Τὰ στοιχεῖα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, οἱ μὲ αὐτὰ ἀσχολούμενοι κλάδοι της καὶ οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀναπτύξεως ἑκάστου. Τὰ μεγαλύτερα κέντρα τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς. Τὰ μεγαλύτερα ὀρυκτωρυχικὰ καὶ βιομηχανικὰ κέντρα. Τὰ κέντρα τοῦ ἐμπορίου. Αἱ μεγάλαι ὁδοὶ τῆς παγκοσμίου συγκοινωνίας (ξηρᾶς, θαλάσσης, ἀέρος).

Τὰ στοιχεῖα τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ καὶ οἱ συντελεσταὶ ἑκάστου. Γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν θρησκευμάτων, καὶ γλωσσῶν. Τὰ κέντρα τῆς καλλιεργείας τῶν ἐπιστημῶν καὶ καλῶν τεχνῶν.

Παρατηρήσεις. Αἱ ὡς ἀνωτέρω γεωγραφικαὶ ἐπισκοπήσεις θὰ βασίζωνται εἰς ταξικὰς ἢ ὁμαδικὰς ἢ ἀτομικὰς ἐργασίας τῶν μαθητῶν, συνισταμένας εἰς τὴν χρησιμοποίησιν παρατηρήσεων γενομένων εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν κατάλληλων χαρτῶν καὶ εἰκόνων, εἰς τὴν σπουδὴν ποικίλων στατιστικῶν πινάκων, σχηματογραφικῶν παραστάσεων γεωγραφικῶν μεγεθῶν καὶ συγκριτικῶν πινάκων, εἰς τὴν παρατήρησιν προβολῶν φωτεινῶν καὶ κινηματογραφικῶν εἰκόνων κλπ.

9. ΤΕΧΝΙΚΑ

Τάξις Γ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

1. Ἰχνογραφία. α') Ἰχνογράφησις ὡς ἐν τῇ Β' τάξει, β') Εὕρεσις τῶν τυπικῶν γραμμῶν καὶ σχηματοποίησις τῶν ἰχνογραφουμένων. Διακοσμητικὴ Ἰχνογραφία. Μελέτη τῆς Ἑλληνικῆς Διακοσμητικῆς. γ') Ἀρχαὶ Προοπτικῆς.

2. Χειροτεχνία :

Α) Πλαστικὴ καὶ Γυψοτεχνία. Ἐργασίαι ἐκ τοῦ φυσικοῦ μὲ πρότυπα φυσικά, τεχνητὰ καὶ φανταστικά. Θὰ κατασκευάζωνται:

α) Ἀντικείμενα τεχνικώτερα ἢ μέχρι τοῦδε, σχετικὰ μὲ τὰ ἐν τῇ τάξει διδασκόμενα μαθήματα, καὶ

β) Ἀνάγλυφα ἀντικειμένων ἰδίως ἐκ τοῦ ζωϊκοῦ καὶ φυτικοῦ κόσμου (μετὰ καταλλήλου χρωματισμοῦ).

Ἀπόδοσις διὰ γύψου πηλίνων ἔργων.

Τάξις Δ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

1. Ζωγραφική. Χρώματα καὶ ἀνάμειξις αὐτῶν πρὸς παραγωγὴν διαμέσων τόνων. Ὑδατογραφία ἐκ τοῦ φυσικοῦ, ἀπὸ μνήμης καὶ ἐλευθέρα, ἰδίᾳ μνημείων τέχνης.

2. Γεωμετρικὸν σχέδιον. Ἡ φύσις αὐτοῦ. Ὄργανα σχεδιάσεως. Λύσεις γεωμετρικῶν προβλημάτων δι' ἁπλῶν κατασκευῶν. Ἰχνογράφησις ὑπὸ κλίμακα ἐπιπέδων σχημάτων. Γεωμετρικὰ σχέδια δαπέδων καὶ ὀροφῶν. Προβολικὰ ἐπίπεδα. Προβολαὶ σημείου, γραμμῶν καὶ ἐπιπέδων σχημάτων. Σχεδιάσματα στερεῶν γεωμετρικῶν σωμάτων, ἔτι δὲ σκευῶν καὶ ἐπίπλων ἐχόντων γεωμετρικὸν σχῆμα.

3. Χειροτεχνία. Ἐργασίαι διὰ χαρτονίου. Κατασκευὴ διὰ χαρτονίου: α) τῶν γεωμετρικῶν στερεῶν ἐπὶ τῇ βάσει μαθηματικῶν διδομένων, β) ποικίλων σκευῶν καὶ ἀντικειμένων ἐχόντων γεωμετρικὸν σχῆμα.

Τάξις Ε'.

Θερινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

1. Ζωγραφική, ὡς ἐν τῇ Δ' τάξει.

2. Γεωμετρικὸν σχέδιον, ὡς ἐν τῇ Δ' τάξει. Ἐφαρμογαὶ τῆς προοπτικῆς ἐπὶ διαφόρων σχεδίων, κατὰ προτίμησιν ἀρχιτεκτονικῶν.

Τάξις ΣΤ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Γεωμετρικὸν σχέδιον, ὡς ἐν τῇ Ε' τάξει. Ἀντιγραφὴ ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων ὑπὸ κλίμακα.

10. ΩΔΙΚΗ

Τάξις Γ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Ἁπλαῖ τρίφωνοι ἀσκήσεις. Ἁπλῆ ἔννοια τριφώνου συγχορδίας. Τρίφωνα γυμνάσματα καὶ ἄσματα κλασσικὰ καὶ νεώτερα κλίμακος Ντό. Ἀσκήσεις ἀρπισμάτων κλίμακος Ντό. Μείζονες κλίμακες Ρέ, Λά, ὅπως ἀνωτέρω ἡ κλῖμαξ τοῦ Σόλ. Τρίηχον (συνεπτυγμένον, ἀνεπτυγμένον), ἑξάηχον. Σχετικὰ γυμνάσματα καὶ ἄσματα. Μέτρον 3)8, ὅλαι αἱ ρυθμικαὶ μορφαί του. Σχετικὰ γυμνάσματα καὶ ἄσματα. Μείζονες κλίμακες Φα, Σι ὕφ., Μι ὕφ., ὅπως καὶ ἡ μείζων Σόλ. Μέτρον 7)8. Γυμνάσματα καὶ ἄσματα μέτρου 6)8 (εἰς 6 κινήσεις καὶ εἰς 2). Γυμνάσματα καὶ ἄσματα εἰς 7)3. Ἐλάσσων κλῖμαξ τοῦ Λὰ ἁρμονική. Διαστήματα αὐτῆς καὶ ὠδικὴ ἄσκησις ἐπ' αὐτῶν. Ἐλάσσων Λα μελωδική. Σχετικὰ γυμνάσματα καὶ ἄσματα μονόφωνα καὶ δίφωνα, κλασσικὰ καὶ νεώτερα. Γυμνάσματα καὶ τρίφωνα ἄσματα. Σύγκρισις μείζονος καὶ ἐλάσσονος κλίμακος.

Ὁμώνυμοι κλίμακες. Ἀρχαία ἐλάσσων κλῖμαξ τοῦ Λα. Γυμνάσματα καὶ ἄσματα δημώδη ἐπ' αὐτῆς. Διπλῆ στιγμή.

Τάξις Δ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὥρα 1.

Αἱ λοιπαὶ μείζονες κλίμακες. (Μι, Σι, Φα διεσ., Ντὸ δίεσ.,

Λα ὕφ., Ρε ὕφ., Σολ. ὕφ., Ντὸ ὕφ.). Σχετικὰ τῶν κλιμάκων τούτων γυμνάσματα καὶ ἄσματα μονόφωνα, δίφωνα καὶ τρίφωνα, κλασικὰ καὶ νεώτερα, κανόνες πολύφωνοι. Γενικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν μειζόνων κλιμάκων, ἐναρμόνιοι κλίμακες. Κλειδὶ τοῦ Φα, σχετικὰ γυμνάσματα. Διπλᾶ σημεῖα ἀλλοιώσεως. Αἱ ἐλάσσονες κλίμακες (Μι, Σι, Φα δίεσ., Ντο δίεσ., Ρε δίεσ., Λα δίεσ., Ρε, Σολ, Ντό, Φα, Σι ὕφ., Μι ὕφ., Λα ὕφ.).

Σχετικὰ τῶν κλιμάκων τούτων γυμνάσματα καὶ ἄσματα μονόφωνα, δίφωνα καὶ τρίφωνα, κλασικά, νεώτερα καὶ δημώδη. Γενικαὶ παρατηρήσεις ἐφ' ὅλων τῶν κλιμάκων. Ἀσκήσεις εἰς τὸν φωνητικὸν σχηματισμὸν τοῦ κύκλου ὅλων τῶν κλιμάκων μειζόνων καὶ ἐλασσόνων.

11. ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.

Τάξις Γ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 3.

Ἡ διδασκομένη ἐν τῇ Γ' τάξει τῶν λοιπῶν γυμνασίων.

Τάξις Δ'

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Ἡ διδασκομένη ἐν τῇ Δ' τάξει τῶν λοιπῶν γυμνασίων.

Τάξις Ε'

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὧραι 2.

Ἡ διδασκομένη ἐν τῇ Γ' τάξεις τῶν λοιπῶν γυμνασίων

Ὡρολόγιον πρόγραμμα τῶν Πρακτικῶν Λυκείων.

	θερινὴ περίοδος				χειμερινὴ περίοδος			
	Τάξεις				Τάξεις			
	Γ'	Δ'	Ε'	ΣΤ'	Γ'	Δ'	Ε'	ΣΤ'
1) Θρησκευτικὰ	1	1	1	1	1	1	2	2
2) Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ . .	4	4	4	6	7	6	6	9
3) Νέα Ἑλληνικὰ	3	2	2	2	3	2	2	3
4) Γαλλικᾶ	–	–	–	–	3	3	3	–
5) Ἱστορία	2	2	2	3	3	2	2	3
6) Μαθηματικὰ	5	5	5	6	7	8	8	10
7) Φυσιογνωστικὰ	2	3	3	5	3	7	7	8
8) Γεωγραφία	–	–	–	–	1	1	1	–
9) Τεχνικὰ	1	1	1	1	2	2	2	2
10) Ὠδικὴ	–	–	–	–	1	1	–	–
11) Γυμναστικὴ	–	–	–	–	3	2	2	–
Σύνολον ὡρῶν	18	18	18	24	34	35	35	37

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Ἡ θερινὴ διδακτικὴ περίοδος διαρκεῖ ἀπὸ 10 Ἰουνίου μέχρι 15 Ἰουλίου, ἡ δὲ φθινοπωρινή, ἀρχομένη ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου διὰ πάσας τὰς τάξεις τῶν Πρακτικῶν Λυκείων, λήγει τῇ 31 Δεκεμβρίου, πλὴν τῆς ΣΤ' τάξεως, διὰ τὴν ὁποίαν περατοῦται τῇ 31 Ὀκτωβρίου.

2. Ἡ διάρκεια τῆς διδακτικῆς ὥρας κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον ὁρίζεται εἰς 45', τῶν δὲ διαλειμμάτων εἰς 10' πλὴν τοῦ δευτέρου, διαρκείας 15', ἰσχυουσῶν διὰ τὴν φθινοπωρινὴν περίοδον τῶν ἄχρι τοῦδε διατάξεων.

3. Ἡ μείζων ἔντασις τῆς διδακτικῆς ἐργασίας δέον νὰ συμπέσῃ κατὰ τὴν φθινοπωρινὴν περίοδον. Κατὰ τὴν θερινὴν ἀποσκοπεῖται ἐν πρώτοις ἀναπροσαρμογὴ τῶν μαθητῶν εἰς τὴν σχολικὴν ζωὴν καὶ τὴν διδακτικὴν ἐργασίαν, ἀνασκόπησις καὶ ἐδραίωσις τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὰ κύρια ἰδίως μαθήματα κτηθεισῶν γνώσεων, διὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ ἐπεξεργασία νέας ὕλης ἐν ρυθμῷ καὶ κατὰ τρόπον ἀνάλογον πρὸς τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς διατελοῦσιν ἑκάστοτε οἱ μαθηταί, προκειμένου ἰδίᾳ περὶ μαθημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦσι σύντονον πνευματικὴν ἐνέργειαν.

Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα δέον νὰ ρυθμισθῶσι καὶ αἱ κατ' οἶκον ἐργασίαι τῶν μαθητῶν, αἵτινες δέον νὰ εἶναι ἐλάχισται, εὐχερεῖς, ὡς τὰ πολλὰ δὲ προαιρετικαί.

4. Καθόλου ὁ διδάσκων δέον νὰ μὴ θηρεύῃ κατὰ κύριον λόγον τὴν πρόσκτησιν ὅσῳ τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρου ποσοῦ γνώσεων, ἀλλὰ νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἀσφαλῆ διακατοχὴν τῶν οὐσιωδεστέρων καὶ εἰς τὰ τυπικὰ ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας, μάλιστα δὲ τὸν ἠθικὸν καὶ ἐθνικὸ-θρησκευτικὸν φρονηματισμὸν τῶν μαθητῶν.

5. Διὰ τὸ πεπερασμένον τοῦ χρόνου ἡ ἐν τῇ ΣΤ' τάξει τοῦ πρακτικοῦ λυκείου διδακτικὴ ἐργασία δέον νὰ εἶναι ἐντατικὴ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιόδους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας Ὑπουργὸς

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

Ὅτι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ 1013)1937 Ἀναγκαστικοῦ **Νόμου** (Ἐφ. Κυβ 531 τῆς 31)12)1937 (Τεῦχος Α') καὶ τῆς εἰς ἐκ έλεσιν αὐτοῦ ἐ·δοθείσης ὑπ' ἀριθ. Μ 19233 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1937 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργ.ῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευθείσης αὐθημερὸν (Ἐφ. Κυβ. 278 Τεῦχος Β'), **ὡρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐτησίας συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κλπ. ὡς κάτωθι:**

Ἀπὸ τῆς 16 Ἰουλίου 1938 διὰ τῆς ὑπ ἀριθ. Τ 5733)1938 ὁμοίας ἀποφάσεως, (Ἐφ. Κυβ 145)1938 Τεῦχος Β') ὡρίσθησαν τὰ τέλη τῆς δημοσιεύσεως τῶν Κωδικοποιουμένων Καταστατικῶν τῶν Ἀ. Ἑ. εἰς δραχ. 5000.

Ἀπὸ τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1939 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 9247)1939 ἀποφάσεως (Ἐφ Κυβ. 251)1 39 τεῦχος Β') ὡρίσθησαν τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δ. Α. Ε. τῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 20)5)1939 Β. Δ. ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλληνικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν εἰς δραχ. 200.

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1940 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Μ. 250)1940 ὁμοίας ἀποφάσεως (Ἐφ Κυβ. 4 1940 τεῦχος Β') ὡρίσθη ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας εἰς δραχ. δέκα πέντε (15).

Ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1940 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ. 2335)1940 ὁμοίας ἀποφάσεως (Ἐφ. Κυβ. 7ης)1940 τεῦχος Β) ὡρίσθησαν τὰ τέλη τῶν ἐν Δ Α Ε. δημοσιευομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Νόμου 3221)1924 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν εἰς δραχ. 2000.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Λ.Π.

		Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	300	500
2. Διὰ τὸ τεῦχος Β'	»	200	350
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	»	450	750
4 Διὰ τὸ τεῦχος Γ'	»	200	350
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β καὶ Γ'	»	600	1000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	»	500	850
7. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ' καὶ τὸ Παράρτημα	»	1000	1750
8. Διὰ τὸ [illegible]ν Ἀν. Ἑταιριῶν ..	»	600	1000
9. Διὰ τὰ τ[illegible]η Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν	»	1500	2500
10 Διὰ τὸ Δελτίον Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτησίας	»	200	350
11. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀνων. Ἑταιριῶν καὶ Ἐμπορ Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	»	1700	2900
12. Διὰ τὸ τεῦχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ	»	500	850
13. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία.....	»	2000	3500

Διὰ τοὺς Δήμους του Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀνεγραφεμένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον:

1 Τῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἑταιριῶν καὶ τοῦ Τεύχους «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ.» ..... Δρ. 10.—

2 Δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας..... Δρ. 15.—

3. Δι' ἕκαστον ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας μέχρι 31)12)39..... » 25.—

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν

1	Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρ. 300
2.	Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν	» 10.000
3.	Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν.....	» 2.000
4	Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ	» 5 000
5.	Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν	» 800
6	Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἑταιριῶν συμφώνως τῷ Β.Δ. τῆς 20)5)1939	» 200
7	Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν	» 4.000
8.	Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν.....	» 1.500
9	Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 τοῦ Νόμου 3221) 1924 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν	» 2.000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως

1	Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.....	» 300

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν κάθε φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται **προκαταβολικῶς** εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντι γραμματίου παρακολουθήσεως, ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου **εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.**

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου